

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL

FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA
DE MALLORCA

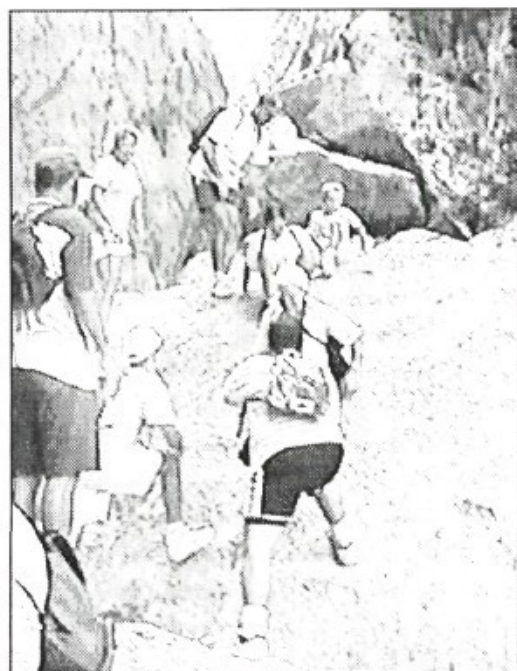
Número 145

Any XII

SETEMBRE, 1998

L'acampada del grup d'Esplai Es Rebrot

* PROGRAMA DE LES FESTES DE LA MARE DE DÉU

* VIIIenes JORNADES CULTURALS I ESPORTIVES

* RECORDS DE MESTRE PERE MASCARÓ, MESTRE
PERE DES RETRATS

* SEGUINT LES PETJADES DE FRA JUNÍPER SERRA
A CALIFÒRNIÀ

L'excursió de Fent Carrerany al torrent de Pareis

Sumari

Editorial i sumari	2
Excursió al torrent de Pareis	3
Viagra o alçapiu... aquesta és la qüestió	4
Taula rodona sobre medi ambient	5
L'Esplai, d'acampada	6
Records de Pere Mascaró	8
Poesies	11
Un pla per Mallorca	12
4a. edició del Rock'n'Rostoll	13
Bullit de Notícies	14
Demografia. Telèfons d'interès	16
El temps.	17
De viatge amb Viatges Martel	17
Passant l'estona...	18
Acampada a Son Perdut	20
Entrevista a Antònia Ferriol Vallespir	20
Intercanvi Cultural i Esportiu	22
Taller de Tai-Txi	23
Excursió a la Victòria	23
Balla de Bot a les Jornades Culturals	24
Exposició: Els móns dels Escacs	24
Campus de Bàsquet amb De La Cruz	25
Carrerany Esportiu	26
Programa de Festes de la Mare de Déu	28
FOTOGRAFIES:	
Esplai Es Rebrot	
Magí Ferriol	
Miquel Morey	
Joan Gelabert	
Antoni Gelabert	
Reporteres de les Jornades Culturals i Esportives	
Esperança Bergas	
Club d'Escacs	
So de Castanyetes	
Club Ciclista	

EDITORIAL

Quan comença l'estiu, pareix que ha de durar tota una eternitat. El poble reviu, bull d'activitat i de gent. Les criatures omplen carrers, places i poliesportiu. Els joves s'entretenen com sempre, però ara amb tot el temps a la seva disposició. Els habituals dels caps de setmana s'instal·len al poble i aquest pareix més gran, més mogut. Els horabaixes i els vespres són aprofitats encara per fer rotllana i tertúlia a la fresca. Però com aquell que camina a poc a poc i no s'atura arriba al seu destí, així l'estiu ha fet el seu camí i arriba al final. Un final que al nostre poble es mostra molt actiu. Per una banda les festes, unes festes que de qualche manera ens indiquen el tarannà d'un poble (si això fos així de senzill no ni ha dubte que Maria és un poble poliesportiu, ja que l'esport és el que predomina). Llavors farem el que feim sempre: dinarem amb la família, visitarem la Mare de Déu, tornarem a veure els amics que fan cap al poble per aquestes dates,... i sentirem el frec a frec del paperí de la plaça. Tot molt senzill, però entranyable, esperat, insubstituïble, per sobre de programacions, actes i altres herbes.

L'acabament de l'estiu també ens marca el començament de l'activitat escolar, activitat que infants i famílies esperen i desitgen. A Maria, enguany, comptarem amb una unitat més d'educació infantil; els més grans aniran als centres de secundària dels pobles dels voltants i els universitaris tornaran a baixar a Ciutat i faran poble els caps de setmana.

A finals del mes de setembre tornarà la Fira. Consolidada ja com a tal, enguany encara esperen més firaires que altres anys. L'encert del muntatge de la Fira és inqüestionable i una bona manera de mostrar el nostre poble als visitants.

I passada la Fira, haurà passat ja tot el batibull estiuenc i ens tornarem a trobar un altre cop amb el poble de sempre: tranquil, somort, com aletargat.

Deixem de plànyer pel que s'acaba, però, i disposem-nos a gaudir d'unes bones i merescudes Festes de la Mare de Déu.

BONES FESTES!

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Margalida Mas Vicens
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Gelabert, Esplai Es Rebrot, Miquel Rosselló, Francisca Maria Bergas, Maria del Carme Pastor, Esperança Bergas, Joana Maria Frau, Eulàlia F. Ferriol, Catalina Aina Salvà, Catalina Laura Font, So de Castanyetes, Club d'Escacs i Club Ciclista de Maria de la Salut.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Fax: 971-525585
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut
IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

EXCURSIÓ AL TORRENT DE PAREIS

El passat diumenge dia 23 d'agost, un nombrós grup de mariers i alguns amics d'altres pobles, férem la ja tradicional baixada pel torrent de Pareis.

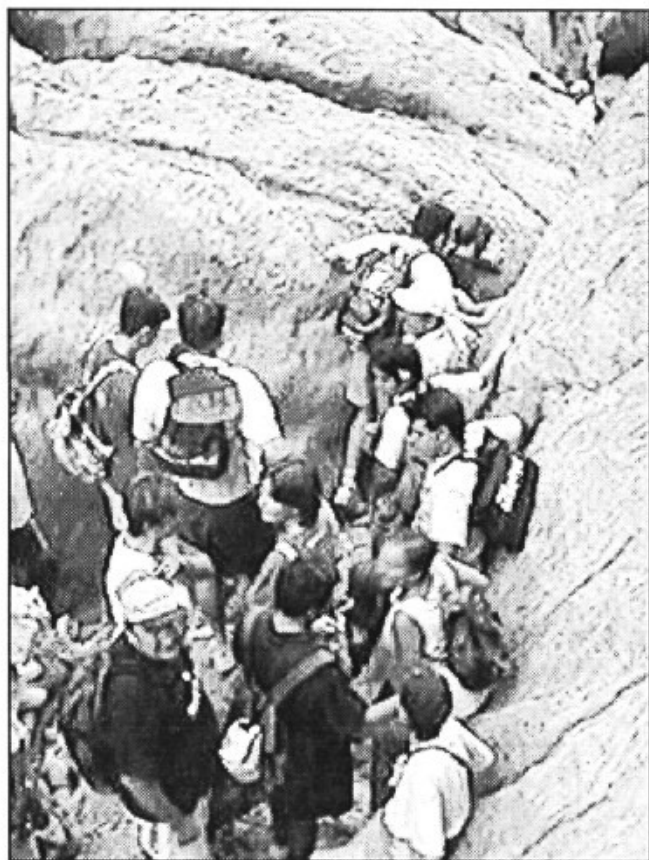
Ben dematinet i sense tenir cabuda tots dins l'autocar, (la partida fou a les 6 h. 45'), ens desplaçàrem cap a Escorca.

Allà, sense més tardança, ens amollàrem pel caminó que, serpentejant, arriba al llit del torrent. Com que havíem partit prou matí, tota aquesta baixada la poguérem fer a l'ombra de la muntanya.

Ja dins el llit del torrent, en poc temps, arribàrem a l'Entreforc, punt d'unió entre el torrent de Lluç i el que baixa del Gorg Blau. Allà tots berenàrem, i alguns, no gaire cansats, arribaren fins a l'entrada espectacular de Sa Fosca.

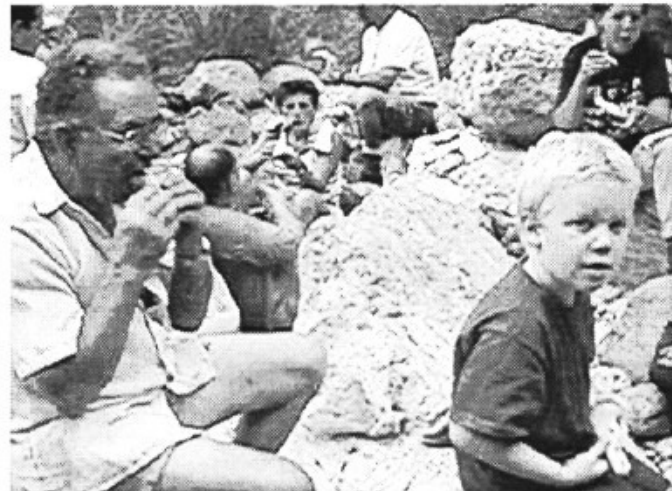
Al cap de poc temps un grup començà la baixada per evitar els embussos. Però en poc temps i al primer pas difícil, fou alcançat pel segon grup i l'embús fou d'allò més gros. La baixada en uns quants llocs es féu amb l'ajuda d'unes cordes. Per passar tots tardàrem molt.

Això ens va fer anar lents, cosa que alguns agraïren.

Així i tot alguns arribàrem a Sa Calobra, abans de la una del migdia i a la una i mitja ja havien arribat tots.

Un bon bany, un bon dinar i a les quatre, agafàrem l'autocar que ens tornà a Maria.

En aquestes imatges hi podeu veure la baixada cap al torrent pel caminet serpentejant, la berenada a l'Entreforc, amb els excursionistes més jove i més vell, padrí i nét, Peres Jordans, de 70 i 5 anys respectivament, i un dels embussos de la baixada.

VIAGRA o ALÇAPIU.....aquesta és la qüestió!

La humanitat, a través dels temps, sempre ha tengut tres desigs que en tot moment ha intentat trobar resposta: en primer lloc saber-ho tot a través de trobar la pedra filosofal, en segon lloc trobar l'elixir de l'eterna joventut i en tercer lloc mantenir tot el poder sexual fins al finals dels dies.

És ben evident que el primer desig no l'ha aconseguit del tot, si bé és cert que cada dia hi ha més coneixements sobre l'estructura i composició del cosmos, les lleis que el regulen, el coneixement de la biologia i llurs interaccions bioquímiques, i també sobre el comportament humà i la psicologia de les persones. Però en aquest punt no em direu que els avenços siguin per estar-ne contents ja que els conflictes actuals a l'Àfrica, els conflictes al mateix cor d'Europa i les tonteries d'alguns personatges a casa nostra, no diuen res a favor de que la intel·ligència humana hagi avançat massa; amb una paraula el primer desig de la humanitat tan sols s'ha aconseguit en alguns sectors del coneixement.

El segon desig és trobar l'elixir de l'eterna joventut, i vos ben assegureu que les companyes farmacèutiques hi destinen milers i milers de milions en investigació, però els resultats són més aviat magres; tots recordem aquell anunci de la TVE del temps del general que deia que per mantenir-se sempre jove s'havia d'aplicar "el plan ponds de cinco dias", o bé aquell altre dels "tres deditos de nivea", o bé els "mejunjes" per mantenir "mi pelo bonito", que no són més que bajanades per entretenir el personal i que es creguin que "España va bien". De totes maneres a Astúries tenen una dita que ben segur que és molt millor que totes aquestes filosofies existencials. Diuen: "para mantenerse joven poca cama, poco plato y mucho zapato", i estic ben segur que de si ho posam en pràctica allargaríem uns anys bons l'estimada vida.

De totes maneres és ben veritat que amb la dieta mediterrània, que ningú sap ben bé que és, encara que l'oli d'oliva hi ha de figurar com ingredient principal; això

abans que els europeus amb l'ajut de la nostra ministra de torn, mira que en tenim una bona col·lecció: la Tocino amb la b a s s a d'Aznarcollar, l'Esperança

l'oli d'oliva. Unes bones llesques de pa amb oli i tomàtigs i un turet de vi i deixar les hamburgueses i les McsD pels altres, forma part del secret per trobar l'eterna joventut. Estem en un bon camí però encara hi ha carrera per endavant.

I el tercer desig és tal vegada amb el que hi ha hagut més progressos. Quan arriba la primavera tots els ocells canvien les plomes i es vesteixen de colorins, els arbres treuen fulles noves d'un verd tendre preciós i en arribar l'estiu el calor del dia, la migdiada que s'allarga massa, els dinars ben regats amb vins olorosos, predisposen a donar corda als impulsos sensuals i acaben amb l'aparellament sexual. Però la vida juga males passades i quasi tot els homes, passats els cinquanta, comencen a notar una petita minva en les facultats sexuals, i enlloc de posar missions sobre la seva capacitat, comencen a explicar xistes sobre la poca capacitat d'alguns, és el primer símptoma de decrepitud sexual. Però vet aquí que amb l'intent de trobar solucions a aquest problema apareix la Viagra; molècula miraculosa on n'hi hagi. En primer lloc els americans del nord són els primers a provar-la, ja que ells es creuen totpoderosos o al manco ho volen ser. Si es tractàs de provar un altre tipus de medicament segur que ho haurien provat primer els americans del sud.

Però si reflexionem una miqueta veurem que abans que tot el món s'entusiasmàs amb aquest medicament els mallorquins ja teníem un remei molt més eficaç, molt més segur, i el que és millor, molt més agradable: un tassonet d'ALÇAPIU ben fresc, asseguts a una cadira ben còmoda i prenent la fresca. No cal estar pendents de l'hora, si passen de quatre hores la molècula famosa ja no fa efecte, en canvi d'ALÇAPIU un en pot prendre un altre tassonet i vos ben assegureu que contenen que els efectes són extraordinaris... ah! i les dones també en poden beure, i l'efecte és multiplicatiu. Per tant crec que hem de recomanar beure ALÇAPIU durant els mesos de calor i de vida relaxada, i així mentre un fa l'amor també fa pàtria.

Antoni Gelabert Mas
Maria, estiu-98

Aguirre que no dona cap passa dreta i la Loyola que ha quedat davant Europa i els productors d'oliva espanyols talment si fos una oliva pansida, ens acabin per enviar en orris la indústria de

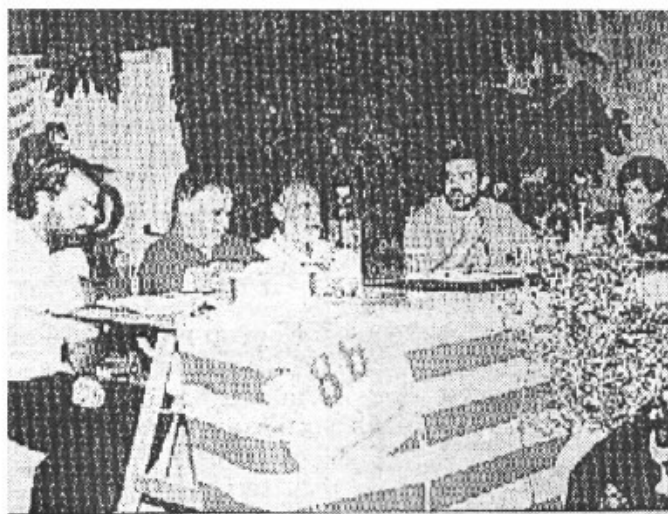
TAULA RODONA SOBRE EL MEDI AMBIENT AL PLA DE MALLORCA

Convocats pel Motor-Club Cop de Gas amb motiu de les VIII Jornades Culturals i Esportives de Maria de la Salut que organitza l'Ajuntament, es reuniren al voltant de la taula per parlar sobre el tema del medi ambient al Pla de Mallorca: Francesc Antich, president de la comissió de medi ambient del CIM; Antoni Pasqual, president de la Mancomunitat del Pla; Rafel Oliver, batle de Maria i Antoni Font, de Greenpeace, moderats pel sociòleg Antoni Tarabini. Al mateix local hi havia una exposició sobre reciclatge del CIM.

Encetà la vetllada el president de la Mancomunitat del Pla, Antoni Pasqual, el qual va fer esment al Pla territorial del Pla, eina que havia de servir per ordenar urbanísticament la comarca i actualment se troba dins un calaix per motius polítics: la negativa de dos batles a donar-li suport. Va remarcar que en temes de medi ambient, si no hi ha consens entre els polítics, no hi pot haver solucions.

Francesc Antich, que el mateix matí s'havia entrevistat amb el president de la CAIB, Jaume Matas, enfocà el problema cap a les Directrius d'Ordenació del Territori, que segons ell, fa 10 anys que haurien d'estar llestes i a hores d'ara encara no n'hi ha. Explicà que la problemàtica que certs sectors creen sobre les indemnitzacions per aturar urbanitzacions, no existeix, ja que hi hauria d'haver un fons destinat a aquest problema. «Si hi ha 30.000 milions de pessetes pel Pla Mirall, també hi pot haver doblers per indemnitzar els plans urbanístics que s'han d'aturar.» diguè.

Un dels temes que també sortí al llarg de la nit fou l'actual problema de l'aigua, i aquí el batle de Maria, Rafel Oliver, explicà que a Maria hi ha molta d'aigua, però de molt baixa qualitat, carregada de nitrats. Si actualment hi hagués un Pla Territorial, a Maria tendríem aigua, de Montblanc o de la Marineta, però sense aquests plans si a Maria volen aigua, l'han de pagar els habitants de Maria, i el poble no pot assumir aquestes despeses.

Després dels polítics, agafà la paraula Antoni Font, representant de Greenpeace, i comença dient: «recordaré Maria com una preciosa vetllada de música celestial, que ha sortit per la boca dels polítics assistents.» Posà de manifest que la problemàtica que ara veuen els polítics, la moratòria urbanística, els Plans Territorials, restriccions de consum d'aigua, la recollida selectiva, etc. els ecologistes fa anys que ho van predicant i que per fi, ara, els polítics i la societat en general se n'ha adonat.

Després s'obrí el torn de paraules al públic, i prest va sortir el tema que preocupa els habitants del poble: l'aigua. Molta de gent hi volgué dir la seva, i alguns aprofitaren l'assistència dels polítics per recordar que ja fa uns anys que la depuradora tira les seves aigües a un torrent i aquesta se filtra i segueix contaminant més pous. Aquests, els polítics, desviaren la responsabilitat a la Conselleria de Medi Ambient del Govern Balear, que tot i estar convidat el Conseller, no hi va assistir.

L'acte va acabar amb una actuació musical d'uns joves de Maria, na Fama i uns amics, que feren un concert acústic amb versions de diferents cantautors, que entusiasma el públic.

**FENT CARRERANY VOS DESITJA
UNES MOLT BONES FESTES DE LA
MARE DE DÉU**

L'ESPLAID'ACAMPADA

Dia 3 del passat mes d'agost 43 nins i nines i una dotzena de monitors de l'esplai vàrem partir d'acampada, com ja és habitual a cada estiu. Enguany, el lloc escollit fou «Son Perdut», un casal de colònies prop de Calonge.

El primer vespre, els follets i fades dels boscos dels voltants ens van obsequiar amb un misteriós globus

terraquí. El globus portava un missatge que ens deia que si pronunciàvem unes paraules màgiques apareixeria un estrany personatge. Així vam fer-ho i no sabem ben bé d'on, va sortir, enrevoltat de màgia i foc, en Sibelius. A bord d'un vehicle màgic anomenat l'ocell del món, en Sibelius ens va convidar a viatjar amb ell a la terra dels somnis. Ens va prometre que ens faria viure fantàstiques aventures i conèixer llocs llunyans. Cada vespre, abans d'anar-nos-en a dormir, pujàvem tots a l'ocell del món,

A la Xina, el drac Shanghai va venir a visitar-nos. Ens convidà a pujar a la seva cua i ens va obsequiar amb una pinyata. Nosaltres vam cantar-li i donar-li arròs per menjar. Alguns nins i nines volien que es quedàs a dormir amb ells.

Aquí ens veis fent un dels tants tallers que vam fer; pintàrem gorres férem tambors, titelles, capells xinesos, paper reciclat i moltes altres coses.

el globus terraquí es posava a donar voltes, i l'endemà dematí ens trobàvem en un lloc diferent. Vam viatjar a la Sabana Africana, a una illa desconeguda, a la Xina, per tot Europa, i el darrer dia d'acampada vàrem tornar a Mallorca. Llàstima de no tenir més dies per seguir descobrint nous indrets.

Vam tenir temps de fer tallers, jocs diversos, vetllades, excursions... Abundaren les rialles, el bon humor i molts bells moments. Tant de bò puguem seguir

sempre amb la mateixa il·lusió.

Aprofitam per donar les gràcies a tots aquells que desinteressadament van col·laborar amb nosaltres i van fer possible que tot sortís bé. Moltes gràcies per la vostra ajuda.

PS: No us oblideu que a l'octubre tornam a reunir-nos cada dissabte a l'esplai amb noves aventures i sorpreses. Vos hi esperam!

A Europa vam fer un «Gimcana Europea» encara que alguns prefereixen anomenar-la «Gimcana bruta». A Turquia vam passar per una banyera de fang; diuen que és relaxant i molt bo per la pell tot i que alguns banyadors no han tornat al seu color original.

En Sibelius reparteix els certificats de viatge: «L'Il·lustríssim Sibelius certifica que l'esplai «Es Rebrot» ha viatjat a la terra dels somnis».

PORTADA: Ens podeu veure a tots. La majoria portam les gorres que nosaltres mateixos vàrem pintar. Van quedar precioses.

RECORDS DE MESTRE PERE MASCARÓ

En Pere Mascaró, nascut a Maria de la Salut el 13 de setembre de 1888, va ésser un fotògraf de llegenda i que ha fet història per tota Mallorca i dins el seu poble.

Jo conec, des que era adolescent, i de més jovenet, l'itinerari professional de mestre «Pere des Retratos». Com a veïnat i amic, ell me confessava moltes de coses de la seva vida professional i moltes d'anècdotes que li varen passar durant els viatges pels pobles de Mallorca com a fotògraf ambulat. Estic ben segur que no havia trobat, ni tractat mai un home tan franc, tan senzill, humanitari i complidor, com era ell. Vivia tan profundament el seu ofici de fotògraf, que es posava a dins la cambra obscura que ell denominava «laboratori» i era capaç d'estar-hi deu hores seguides i no volia que el molestassin de cap manera.

Record un d'aquells moments que jo l'esperava a dins casa seva. Va entrar una jove del carrer de s'Arraval, bastant furiosa i li va dir:

«...jo, mestre Pere, aquesta foto no la vull de cap manera perquè no he quedat bé.»

I ell li va contestar d'una forma un poc infantil:

«...però nina!, com pots quedar bé, si ets lletgíssima de cara? La meua màquina no fa tornar guapes, sinó que surt la imatge tal com és». i ella seguia:

«...no la vull. No la vull i no la vos pagaré.»

«Te convé endur-te'n aquesta foto i pagar, sinó te faràs mal a tu mateixa.»

«Per què me faré mal a mi mateixa?»

«Perquè la passejaré amb el meu mostrari i te veuran per tota Mallorca quan aniré a fer la volta pels pobles.»

Mestre Pere estava un poc nerviós i s'anava passant el cigarret d'un costa a l'altre dels llavis, com era habitual en ell. Aquella al·lota se'n va endur el retrat i amb mala cara pagà a mestre Pere, el qual me mirà i digué:

«Miquel, si no ho fas així, després se'n riuen. Que no l'has trobada lletja aquesta al·lota?»

«Un poc, però vos li heu dit lletgíssima.»

Mestre Pere es va posar a riure i després de pensar un poc em digué:

«Encara n'hi volia dir una de més grossa: Estimadeta, de lletja que ets, quasi m'has espenyat el clixé de la màquina.»

Jo l'hi vaig dir:

«Mestre Pere, no tornarà aquesta nina a retratar-se!»

I ell replicà:

«Si va a un altre, li anirà igual que amb mi.»

Podeu estar segurs que Mestre Pere Mascaró era un personatge de pel·lícula. Passava hores dins el meu

despatx contant coses que li havien passat durant la seva vida. A la seva dona li deien madò Sureda i era una dona molt amable que l'ajudava bastant dins el seu laboratori fotogràfic. Me contava que feren moltes temporades fent retrats per les platges de Mar de Plata de Bons Aires. «No he fet capital, però ho hem passat «a lo grande», bones vistes i uns bons hotels. Jo, Miquel, he tret les postals més bones de tota Mallorca, de les cales i dels punts més importants de l'illa. Els meus clixés són sol·licitats per molts de punts de la península, principalment de Barcelona.»

Quan va morir la seva esposa, madò Sureda, jo vaig anar el mateix vespre a casa seva donar-li el condol i el vaig trobar amb el cap baix i la ràdio a tot volum. M'hi vaig acostar i l'hi vaig dir:

«Mestre Pere, això no està bé, posar la ràdio d'aquesta manera.»

I ell me va respondre:

«Que vols que me mori de por Miquel?. Era l'únic que tenia en aquest món que m'estimava i ara he quedat totsolet.»

D'aquell matrimoni, no varen tenir mai fills.

Mirau si són importants les postals de Mestre Pere d'aquella època, que un servidor ha llegit bastantes històries de diferents pobles de Mallorca i a moltes d'elles hi he trobat imatges que just davall posaven «Foto Mascaró». Trob un orgull que un marier es trobi dins una biblioteca i vegi aquelles vistes que mestre Pere ens va deixar com a regal i com herència històrica dels seus mèrits, d'una afició que l'enamorava quotidianament, que el feia sacrificar-se per anar de poble en poble per aconseguir el més bo, aquelles vistes que ell creia importants. Moltes gràcies mestre Pere Mascaró.

Ara seguiré l'itinerari del seu camí professional. Moltes de vegades venia a casa i es seia dins el meu despatx. Com sempre duia el cigarret a la boca i el feia anar de part a part dels morros, quasi pareixia que el

mastegava o rosegava. Era un vici que tenia que no era molt vistós. Un dia me digué:

-»Miquel, m'ha sortit una dona per casar-me. És de Son Servera, m'ha dit que vendrà a fer-me una visita i ja t'informaré de com ha anat l'assumpte.»

Al cap d'unes setmanes va tornar venir a casa i em va dir:

-»Miquel, d'aquell tema d'aquella dona, res de res. M'ha dit que ens podem casar si li deix tots els meus béns.»

-»I vós que l'hi heu respost?»

-»Jo t'ho diré religiosament. Sant Sebastià es va deixar fermar i quan les mosques li picaven no se podia gratar. I jo, un servidor, senyora meva, no me vull deixar fermar com Sant Sebastià i menys deixant-te els pocs béns que tenc. Per amunt, i no et giris al darrera que no et vull veure més per aquí; i així l'he engegada.»

-»Molt bé mestre Pere.» li vaig respondre.

-»Trobés que ho he fet bé?»

-»Ho heu fet molt bé.»

Passaren uns quants mesos i va tornar anar a Son Servera per fer-hi fotos pels carnets d'identitat. Quan va tornar, com que li venia de pas, es va aturar a casa i me va dir:

-»M'ha anat molt bé per Son Servera, he fet molta de feina, però aquella senyora no ha vinguda a fer-se la foto pel carnet. Com tu ja saps, m'hosped a l'hotel d'aquelles dues germanes i he tengut un poc de discussió amb elles.»

-»Què vol dir mestre Pere? i vós sou tan bon al lot.»

-»Jo t'ho diré. M'han agafat ganes d'orinar a la nit i com que a davall el llit no hi havia orinal i l'excusat estava a l'altra part de corral, a mi m'escapava la pixera, li he amollat a un racó de l'habitació i m'han mogut una escandalera.»

-»Que no sabeu on és l'excusat?» me digueren. I jo els vaig respondre:

-»No el tengueu tan enfora, ninetes, o és que voleu que agafi una pulmonia i me'n vagi a la Santa Glòria? No en mancaria altre, jo vos pag per estar ben servit.»

Mestre Pere tenia relació amb tots els bars, els venia cartes usades, foguers i pedres de foguers. Anava allà on hi havia comunions, casaments, els temps de matances. De tots els pobles el contractaven. Ell, a cada poble tenia posada i també acudia als mercats dels pobles. Sempre anava carregat com un ase de tragí, duia el quadre d'exposició de les fotografies, la màquina grossa amb el trípode, les butxaques plenes de postals i una motxilla plena de carrets i una botelleta de quart de litre de conyac. Segons deia, a l'hivern, un turet de tant en tant, li estimulava el cor.

Mestre Pere era una persona tan formal i tan sèria, que vivia el seu ofici, tenia la curolla de sempre parlar de retrats, de rodets i de vistes. Mai me va parlar de política ni me va contar cap acudit. No reia molt, però quan parlava se li veia la ingenuïtat infantívola del qui viu tancat dins el seu món.

-»...Jo, Miquel, m'agrada molt anar a Inca, perquè hi faig molta de feina. Allà m'hosped a Ca na Clara i me posa bon preu a tot servei. A vegades m'ha parlat de casar i jo li dic: ens va tan bé així. Ella vol casar-se perquè li faci companyia, i jo li dic que ho deixi anar. Sembla una altra «pàjara» com aquella de Son Servera que volia que li fes donació. Qui vol venir amb mi, que no compti de res meu, o sinó cadascú a ca seva.»

-»Resulta, mestre Pere, que quan vos veuen amb aquesta motxilla es pensen que teniu molts de doblers, perquè feis molta de feina i vos tenen per un home de capital.» li vaig replicar.

-»Poden tenir-me pel que vulguin, però si no perd el coneixement no me fotran tan fàcilment.»

-»...Te'n recordes Miquel, dins el celler de Son Toreó de Sineu...»

-»Sí mestre Pere, un dia quinze d'agost me vaig jugar el "tipo" per vós.»

Resulta que estava a caramull de gent, i tres joves el varen arraconar al mig de dos botots i amb un sífo n'hi donaven per tot. Jo estava menjant a una altra taula i me'n vaig adonar. Tot d'una me vaig aixecar i me vaig posar al mig dels tres joves i els vaig dir:

-»No és d'un vell que vos n'heu de riure, si teniu collons tirau-me'n només una gota.» i seguidamnet se'n varen anar i jo li vaig dir a Mestre Pere:

-»No entenc perquè no vàreu cridar l'amo?»

-»Perquè hi havia tanta de gent que no es sentia res.»

Un altre dia que va tornar a veure'm.

-»Miquel, me n'ha passada una de bona. Venc de les festes de Campanet, on he fet molta de feina, però resulta que al cafè on sempre vaig a jeure, estava ple.»

-»Mestre Pere, ha d'esser que volgueu jeure dins el llit de matrimoni on hi ha un home com vós. Si estau conforme, podeu quedar.» Me va dir la madona.

Jo li vaig dir que sí i m'hi vaig ficar dins el llit. Malgrat que aquell home pareixia amable i educat, devers les tres de la matinada el subjecte me diu:

-»I si ens feim una palla? passariem un poc de gust els dos.»

-»Què deis?» i m'ho va tornar a repetir. Jo ben empenyat li vaig dir:

-»Jo no som cap maricó i si insisteixes t'esquinçaré aquest trípode damunt el cap.»

Amb això que va comparèixer la madona quan va sentir el renou, per tal de veure el que passava, i jo li vaig dir:

-»Madona, no tornaré mai més per aquí, m'heu fet jeure amb un maricó.»

Ella me digué que no ho sabia i tot d'una el va engegar.

-»És bona aquesta, mestre Pere!» li vaig dir.

-»Es barrut, ja me començava a passar la mà per tot.»

-»Això és perquè li devíeu agradar.»

-»Però jo no vaig d'aquestes coses. No m'havia passat mai, d'ençà que tresc pels pobles de Mallorca, una putada d'aquestes.»

Un altre dia tornà a casa amb uns papers i me digué:

-»Ara vénc a mostrar-te aquesta carta que envii a un xuetó de Palma del carrer de l'Argentaria, meam que hi trobes?»

La carta deia: «Estimat Cayetano, mira, te faig a sabre que si d'avui a vuit dies no me tens preparats els deu clixés que te vaig deixar fa més de sis mesos, i que fa unes quantes vegades que t'he demanat, sense fer-me cas, et duré al jutjat per lladre i per riure-te'n de mi

Salutacions Pere Mascaró

Postdata: Donaràs salutacions al teu padrí, també xuetó com tu»

-»Que li has trobat a aquesta carta?»

-»Què està molt bé, mestre Pere. Li heu expressat tot el que li voleu dir sobre els vostres sentiments i les vostres queixes comercials. Molt bé mestre Pere, sou un valent!»

Uns dies després:

-»Miquel, hi ha novetat. Vaig anar a Muro i els altres fotògrafs no me poden veure, perquè els faig la competència. Jo els dic que el sol surt per a tothom, però no volen saber res. Me posen una mala cara quan jo me pos a fer fotos de carnet, que el dimoni sels endú. La novetat que te comentava és que en Toni del cafè de Ca'n Costitx m'ha presentat una dona per casar-me, m'ha agradat, perquè és petita i pareix falaguera per fer les feines de la casa. Prest hi tornaré per concretar l'assumpte, ja que necessit una companyera que m'ajudi a dins la casa»

-»Trob que feis molt bé mestre Pere, ànims.»

Al cap de dos mesos, quan jo vaig tornar de la península, vaig trobar una postal dins la meua correspondència que deia: «Miquel, ja m'he casat amb aquella murera. Te faig a sabre que és lo més gran, petita i magre, però tot és nervi. Vine quan te vengui bé i la te presentaré.» Tot d'una que vaig haver llegit la postal vaig anar a casa seva per donar-li l'enhorabona. El salut a ell i la va fer sortir:

-»Francisca, surt i te presentaré un amic, nom Miquel i és un veïnat que viu prop d'aquí.» Na Francisca va sortir, me la va presentar i l'ànima quasi me va pegar

als peus. Era una dona petita i magre, per dir-ho en dues paraules, returava el parlar, mal vestida i li faltaven dues dents del barram d'alt. Mestre Pere me digué:

-»No pensis que ha venguda mans buides, ha duit una somera amb el carro.»

-»Molt bé, enhorabona als dos.» els vaig dir.

Va passar una temporada i un dia mestre Pere es va aturar al meu despatx i me va demanar:

-»Que li has trobat a aquesta meravella?»

-»Si vos duis bé i vos enteneu, endavant. Però si no vos enteneu mal assumpte.»

-»Jo procuraré que funcioni lo màxim possible. Ha d'esser que ella me falli. No m'ha demanat res com feien les altres, ja ho veurem.»

-»Qui vos va casar.» li vaig demanar.

-»El rector de Muro.»

-»No vos va demanar res el rector?»

-»Sí, ens va demanar si ho havíem pensat bé, li vàrem respondre que sí, i ens va donar la comunió i ens va beneir.»

-»Molt bé, idò ara estau en gràcia de Déu.»

Es comprèn que mestre Pere li va dir a na Francisca que l'esperàs al carrer per ajudar-li a dur el viatge, la motxilla i el quadre d'exposició. I quan passaven per davant ca meua, ella duia el quadre gros i la motxilla i de petita que era, el quadre quasi li pegava pels talons. Vaig estar molt content perquè tot era una bassa d'oli a dins aquell dubtós i pacífic matrimoni.

Vull fer constar, en aquestes línies, que mestre Pere va estudiar de jovenet uns quants anys amb els jesuïtes de Palma, sempre amb unes bones notes. Després, en sortir dels jesuïtes, va passar a treballar com a dependent a una apotecaria de Palma anomenada Can Torres. Per cert quan escrivia era molt mal de fer entendre la seva lletra. Després li va venir la seva afició i la seva gran vocació cap al camp de la fotografia, cosa que com és sabuda, el va fer famós per tot Mallorca, degut a la seva gran voluntat i a l'entusiasme que va posar en aquesta difícil professió.

Passaren uns quants de mesos i mestre Pere estava molt satisfet, el veien pels carrers tot content, encara que darrerament ja no passejava la gran màquina, ni el trípode i el quadre d'exposicions, sols duia penjada pel coll una moderna màquina de la marca KODAK, que ell deia que era més pràctica.

De tant en tant seguia en les visites a casa, me

parlava de na Francisca, que era molt feïnera, sabia cuinar molt bé i duia la casa ben neta.

-»I la somera on la teniu?» vaig demanar-li un bon dia.

-»A la portassa que hi ha just davant ca meva.»

-»I què, anau a Muro?»

-»Sí, aquesta setmana hi érem.»

-»Té bona casa na Francisca?»

-»Regular, ni bona ni dolenta, però pot anar.»

Durant un temps, va passar prop d'un any, al temps que jo viatjava per la península, vaig estar sense veure mestre Pere. Però un bon dia es va aturar a ca meva i me digué:

-»Aquell assumpte de na Francisca no funciona. Això no és una dona, és una rata traginera. Amb el carro i la somera, quan jo no hi era i feia la volta pels pobles, ella traginava tot el que podia, llençols, olles, olletes, calderons i més coses que hi ha dins una casa, i tot això ho duia a ca seva a Muro. Però, ja li he dit que si no me torna tot el que m'ha robat, li enviaré la Guardia Civil.»

-»I després què féreu mestre Pere.»

-»Quan m'ho hagi tornat tot, que se'n vagi a ca seva i no torni més per aquí. Que val més estar tot sol, que mal acompanyat. Menys mal, Miquel, que no li vaig fer

donació. Semblava tan bona dona, només és que retura un poc. Aquest rèbol, està segur que duia el verí dins la sang!»

I així, ja tornam a tenir mestre Pere tot sol una altra vegada.

Un servidor es va allunyar en aquella època de Maria i me vaig establir a Inca. Al cap d'uns anys vaig saber que mestre Pere havia mort quan encenia la xemeneia. Morí cremat i asfixiat. Mal acabament tenguéreu mestre Pere. Entregàreu l'ànima a Déu el 6 de febrer de 1972, amb 83 anys d'edat. Que Déu vos tenguí a la Santa Glòria. Vos vaig fer dir una missa a la parròquia de Santa Maria la Major d'Inca. Que ens vegem al cel.

Que la flama de vostra gran afició professional fotogràfica estigui sempre encesa com la llàntia votiva del bé que ens deixàreu al poble de Maria. Que seguigueu fotografiant els àngels per a sempre dins la blavosa llum celestial.

Un amic que vos estima i recorda,
Miquel Rosselló i Quetglas
Inca a 24 d'agost de 1998.

Dia 8 de setembre de 1998

Maria de la Salut, una de les viles més bones del pla de Mallorca. La gent que hi viu, és de bon caràcter; senzilla i de bons sentiments, hospitalaris i simpàtics, principalment les al·lotes.

Geogràficament, Maria és un racó de la nostra illa desconegut pel turisme i això fa que es conservi la puresa autèntica de la nostra raça, les nostres arrels i les nostres costums.

La grandesa més rellevant i la joia que dona més resplendor, a dins totes les famílies, és la Mare de Déu, que ha fet el miracle de conservar nostra vila pura, noble i santa al servei de l'amor a les nostres creences religioses en Crist nostre Senyor. Amén.

Una joia resplendent
a dins cada marier
i ses mariandes també
que brillen tan dolçament

Oh!, joventut de Maria,
pensa amb l'amor vertader;
nostra Mare a tots estima,
dia vuit vos convida
dins la llar del seu recer

Maria és un tresor
pel qui la sap apreciar,
a cada casa hi ha un bon cor
que brilla més que la flor
tothom es dona la mà.

Molts d'anys.
Miquel Rosselló i Quetglas.
INCA, a 8 de setembre de 1998

La Verge Maria a tots ens té la mirada
des del dia que naixem,
que és de bo tenir una mare!
Que ens pegui qualche ullada
i quan la cerquem, la trobem.

Poema dedicat a Francisca Ferriol, funcionària de l'Ajuntament de Maria; donant-li les gràcies pel llibre que m'envià aquesta setmana.

SONET.

Moltes gràcies Francisca Ferriol,
d'aquest llibre tan bo i tan resplendent,
és la història de Maria com el Sol
editada i dirigida pel bon Ajuntament

L'he llegida i meditada tan profundament
que admir els autors de dins aquest redol,
que han sabut fer-ho tan intel·ligentment
d'aquest professionals que saben prendre el vol.

Aquesta força de la joventut de Maria
serà per temps el millor d'aquesta illa
cantant amb la veu del rossinyol

Serà per la Verge consagrada
l'amor de bondat en cada casa,
la llum de les estrelles que commou.

Moltes gràcies
Miquel Rosselló i Quetglas
INCA, a 2 de setembre de 1998

UN PLA PER MALLORCA

Criteris per al Pla Territorial de Mallorca

El passat mes de juliol, convidats pel Consell de Mallorca, anàrem a sopar juntament amb altres publicacions i mitjans de comunicació de la part forana de Mallorca a Sineu. Després del sopar, el Vicepresident del Consell de Mallorca, Sr. Francesc Triay i el President de la Comissió d'Urbanisme, Sr. Francesc Quetglas, ens presentaren els criteris que han de regir el Pla Territorial que el CIM vol posar en marxa.

Què és el Pla Territorial de Mallorca?

El Pla Territorial de Mallorca serà un Pla dels prevists a la Llei 8/87 d'Ordenació Territorial de les Illes Balears (Pla territorial Parcial), l'àmbit dels quals no és la totalitat de les Illes Balears.

Aquests Plans han de contenir: la justificació de l'àrea objecte del Pla (en aquest cas, Mallorca); una anàlisi i diagnòstic sobre els recursos naturals, la població, planejament vigent i situació socioeconòmica; objectius i possibilitats de desenvolupament; espais naturals, històricoartístics, així com zones de sòl agrícola o forestal d'interès que s'han de protegir; equipaments, serveis i infraestructures d'interès per a l'àrea afectada, així com una consideració cap a l'equilibri territorial. Aquests Plans seran vinculants per als plans urbanístics municipals.

Tramitació del Pla Territorial de Mallorca

La llei 8/87 assenyalava: «El Govern podrà, per si mateix o a petició d'un Consell Insular, acordar l'elaboració d'un Pla Territorial Parcial». També diu la llei que mentre no estiguin aprovades les Directrius d'Ordenació Territorial (DOT), el tràmit requerirà la prèvia autorització del Parlament, que n'aprovarà els criteris generals. Aquests criteris seran els que hauran d'establir quina institució

elaborarà el Pla.

Aquest tràmit és el que ha encetat el CIM: la redacció dels criteris que remetrà la Govern per tal que demani l'autorització al Parlament per redactar el Pla. El Consell vol que la redacció sia conjunta CIM-Govern. Menorca i Eivissa ja han recorregut a aquest camí i els seus respectius consells redactaren els criteris generals.

La diferència és que els plans de Menorca i d'Eivissa estan prevists a la DOT del Govern i el de Mallorca, no. El Govern pretén dividir Mallorca en 6 àrees. Des del CIM volem un Pla Territorial únic per a Mallorca.

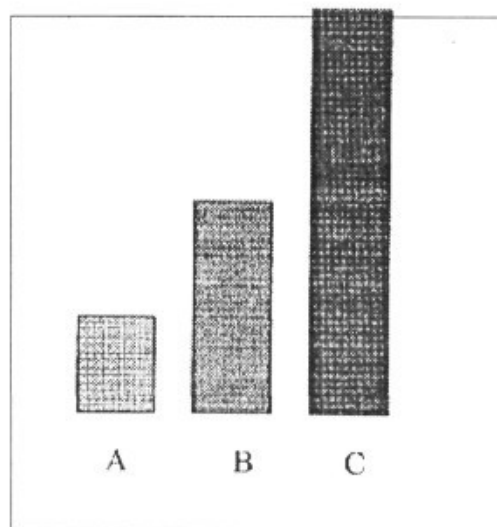
UN PLA PER MALLORCA

Límits de creixement.

A Mallorca hi ha 600.000 habitants de dret, però hi ha llits per a més 1.200.000, i en els moments punta, com és ara el mes d'agost, hi som tots els que hi cabem.

Aquesta situació és preocupant, però el futur és més greu. Si deixam continuar l'actual tendència sense prendre mesures, arribaríem a caber 2'5 milions de persones. El doble de les que hi ha actualment en temporada alta.

Aquesta és la imatge gràfica:

A: Població de dret actual

B: Capacitat d'allotjament existent (residents més turistes)

C: Capacitat d'allotjament si es desenvolupa tot el potencial urbanístic existent.

Aquest és el primer dels reptes que té l'ordenació del territori i que el Pla Territorial ha de mirar de resoldre: assenyalar els límits que hem d'acordar per al nostre creixement.

Un Pla únic per Mallorca.

L'illa de Mallorca forma una unitat territorial indiscutible: molta de gent viu a un municipi, treballa a un altre, compra a un tercer, etc. Tota l'electricitat que se consumeix a Mallorca se produeix a Alcúdia; els residus de Mallorca

se concentren a Son Reus; etc.

És impossible defensar un pla per a Mallorca sense tenir en compte aquesta realitat: Mallorca avui és una ciutat-regió, un conjunt territorial indivisible.

Cal per tant, una visió de conjunt, de l'illa per decidir sobre qüestions que ens afecten a totes en conjunt: la ubicació d'una nova central de producció d'energia, els sistemes de tractament de residus, la planificació hidràulica, els esquemes de transport, el desenvolupament del tren...

En definitiva necessitam un Pla que es mulli. Que doni respostes als problemes que preocupen els ciutadans. Per això només hi ha una manera: plantejant-nos seriosament els problemes com ho fa una societat adulta i resolent-los de l'única manera civilitzada possible, això és, democràticament.

Primeres passes.

Actualment s'elabora un primer document de treball amb l'objectiu de realitzar un enquadrament territorial, a

partir del treball amb l'equip del CIM, visites de camp, entrevistes, etc. Aquest document serà sotmès a l'anàlisi tècnica per part dels representants dels distints grups socials de l'illa (empresaris turístics, ecologistes, industrials, Universitat, estudiants...). A partir de mitjans de setembre s'obrirà un debat públic, a través de jornades temàtiques, premsa, etc. per tal d'obtenir el major grau de consens possible.

En el marc d'aquest debat és prevista la constitució d'un Fòrum del Pla per Mallorca, constituït per institucions, associacions i persones rellevants de l'illa. L'objectiu serà tractar les propostes de treball que es vagin elaborant.

Equip assessor

El projecte serà co-dirigit per Jorge da Cunha Bruna Soares en l'apartat d'urbanisme i Planificació Territorial, i per en Xavier Roig en l'àmbit d'Organització i Comunicació.

LA 4a EDICIÓ DEL ROCK'N'ROSTOLL FOU UN ÈXIT TOTAL

Els voluntariosos al·lots i al·lotes que des de fa tres anys han tirat endavant aquest original festival de rock, poden estar contents, ja que l'edició d'enguany fou la més multitudinària de totes. Al costat de la Síquia Reial instal·laren enguany el seu escenari rostoller. Llum i potència no els en va faltar als nou grups que, des de les onze del dissabte, fins a la matinada del diumenge, sonaren a l'escenari. D'aquests nou grups, dos estaven formats, en part o totalment, per joves de Maria: KIÛRPA i NUN. Els primers, veterans del certamen i nouvinguts els segons. Els altres també tenien noms d'allò més originals: CROSSTOWN TRAFFIC, RAÏBEL, III SETMANES i 1/2, LITTLE CUP OF TEA ON THE TOP OF THE FRIDGE, BLASTHEMA, GODZILLA'S

SON i WINCHESTER. Temes en anglès d'altres grups i de propis, conformaren el llarg repertori nocturn rock'n'rostoller.

Al costat de l'escenari s'hi instal·laren unes paradetes. Una d'elles, la dels organitzadors, era la que despatxava les begudes que entonaven el personal assistent. Les altres venien de tot: camisetes, begudes, entrepans, etc.

Una camiseta amb un logotip de la 4a edició del festival va ser venuda amb un èxit tan gros que en poc temps se n'exhauriren les existències. Ara ja pensen d'imprimir-ne més per a tota aquella gent que es quedà sense.

Enhorabona als organitzadors i fins una altra edició.

BULLIT DE NOTÍCIES

UN PAL QUE NECESSITA ARREGLAR

Una lectora de la revista ens demana que, des d'aquesta secció, ens facem ressò del problema del pal corcat que hi ha enfront de Son Roig. Ens explicà que passant pel carrer Font i Roig, cantonada amb el carrer de ca ses monges, va veure un caragol bover, enmig de les herbes. Quan s'acotà per agafar-lo observà que el pal d'electricitat o de telèfon estava tan corcat a la base que tot just s'aguantava dret pels mateixos fils de la part superior. Qui sigui que se n'hagi de cuidar que se'n cuidi. Nosaltres ja ho hem publicat.

AL CARRER PONENT JA HI SURT EL SOL

Així ho deuen considerar també els seus veïnats, les principals víctimes de la situació patida. El carrer, ple de bonys i clots, ha estat asfaltat de bell nou, després d'haver patit el problema durant massa temps sense que ningú hi posàs remei. Un bon regal de festes per als pacients veïnats del carrer i per a tots aquells que hi transitaven.

EL CARRER DE SES VENES SENCER

El carrer de Ses Venes també ha estat asfaltat en el seu tram més proper al carrer Escola de Nins. Ara

només manca que d'una vegada eliminin els betzers i facin les voravies.

TORNA COMENÇAR UN ALTRE CURS ESCOLAR

Ja se sap. Festes passades, curs nou. I enguany, si el calendari oficial de la Conselleria no ens enganya, les dates de començament del curs 98-99 seran: 14 de setembre, primària i 21 de setembre, secundària. Però no tot és començar. Per enmig hi ha tot un munt de material que els pares han de comprar, que fan del mes de setembre un mes maleït. Entre llibres, material escolar, roba i altres herbes, mitja paga se'n va en orris.

ELS MELONS DE MARIA, ELS MILLORS DEL PLA

Diuen els entesos que els melons de secà, enguany, han estat, són, d'una qualitat excel·lent. Les temperatures estiuenques han resultat ideals per dotar-los d'un sabor extraordinari. I dins de la collita del Pla, els millors de Mallorca, els de Maria destaquen. Al suplement dominical del diari Última Hora de dia 9 d'agost surt un reportatge sobre els melons de la nostra comarca. El reportatge ve il·lustrat amb unes quantes fotografies, en una de les quals apareix el marier Pere Antoni Vives "Burguet" mostrant un bon exemplar de meló de secà.

MARIA, AL FULL INFORMATIU ACCIÓ SOCIAL DEL CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Ens ha arribat el núm. 42 del full informatiu Acció Social publicat el mes de juny de 1998. En aquest full informatiu apareixen algunes notícies referides al nostre poble. Així, en un article on es parla de les xerrades organitzades a diferents pobles sobre els problemes de

BULLIT DE NOTÍCIES

memòria que té la gent gran se'ns informa que a Maria hi anaren 120 persones.

En una altra part del full, apareix una estadística de l'atur enregistrat als diferents municipis de Mallorca, els mesos de gener, febrer, març i abril. A Maria, les xifres oficials parlen de 46, 42, 35 i 26 aturats respectivament, aquests quatre mesos.

S'ACOSTA LA FIRA

Ja som a les festes de la Mare de Déu i quan ens començarem a desembafar haurem de començar els preparatius de la fira. A hores d'ara encara no se sap el contingut del programa d'actes de la fira, però ja vos avançam que Fent Carrerany muntarà una paradeta i allà mateix podreu veure com se confecciona la revista.

PRESENTACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ PER A LA DEFENSA DE MALLORCA

A finals de setembre, coincidint amb la fira, ferà la presentació a Maria l'Associació per a la Defena de Mallorca. Aquesta associació lluita per evitar Mallorca sia venuda als alemanys, que se tanquin els camins de les muntanyes i oferir alternatives als pagesos per poder fer front a la problemàtica que té la pagesia actualment. També han confeccionat un catàleg de turisme verd, que preten que totes les cases buides dels pobles, una vegada arreglades, se puguin llogar i així evitar que els seus propietaris hagin de recórrer a la venda.

Quan hi hagi data i hora concreta, se repartiran cartells pel poble i se ferà una crida. No falteu en aquesta cita, aquests problemes ens afecten a tots.

ELS JOVES DE MARIA ES QUEIXEN DE LA MANCA D'OFERTA PER A ELLS I HO REIVINDIQUEN AMB L'ORGANITZACIÓ D'UN DINAR

Sembla que els joves de Maria no acaben de pair que gairebé tot el muntatge festiu s'orienti cap a la gent gran o cap als més menuts. Si exceptuam les activitats esportives, que ja fan la resta de l'any, ben poca cosa els resulta atractiva del programa festiu. Per això s'han muntat un dinaret per al proper diumenge a la Plaça del Pou. Han penjat tot un munt de cartells a bars, botigues i llocs ben visibles, en què conviden els joves a sumar-se a la festa. Ja ho sabeu, si hi voleu prendre part, vénen els tiquets a mil pessetes. A canvi vos donaran paella, vi i postres a voler.

NOVES REPORTERES A FENT CARRERANY

Enguany i dins les Vuitenes Jornades Culturals i Esportives, Fent Carrerany oferí la possibilitat de participar en la confecció del resum informatiu gràfic i fotogràfic de les activitats fetes. Un bon grapat de jovenetes es convertiren en reporteress. Fullejant la revista podreu comprovar els resultats de la seva feina. A veure si a partir d'ara la col·laboració es converteix en assídua.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Sor Joana Ramis Font, que morí a Son Gotleu el passat dia 12 d'agost a l'edat de 80 anys i 59 anys de monja.

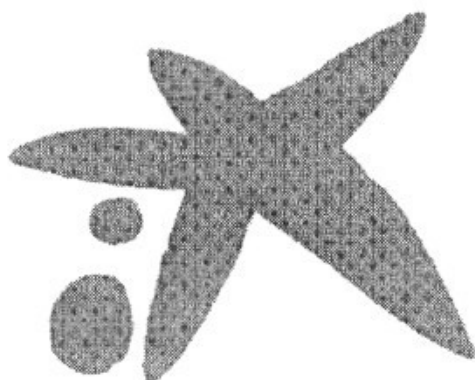
Lluc Oliver Ribas, que morí a Deià a l'edat de 71 anys, el passat dia 28 d'agost

Que descansin en pau.

BENVINGUTS:

Maria Jerònia Bergas Quetglas va néixer el passat dia 19 d'agost. És filla de n'Antoni Bergas Mas i n'Antònia Quetglas Pastor.

Enhorabona als seus pares i demés família.

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002
FAX	971525194
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)	971525594
APOTECARIA	971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)	971525083
ESCOLA DE BAIX	971525252
LOCAL TERCERA EDAT	971525564
PARRÒQUIA	971525033
GESA INCA: AVARIES	971880077
BOMBERS	085
HOSPITAL MANACOR Informació	971847000
Urgències	971847060
Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA	971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centraleta)	971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	971502850
AMBULÀNCIES	971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)	971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)	971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dimarts, dijous i divendres: de 18 a 20 hores.

Dimecres: de 17 a 20 hores.

Dissabtes: de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19, 15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al **855043**

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al **520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al **236624**

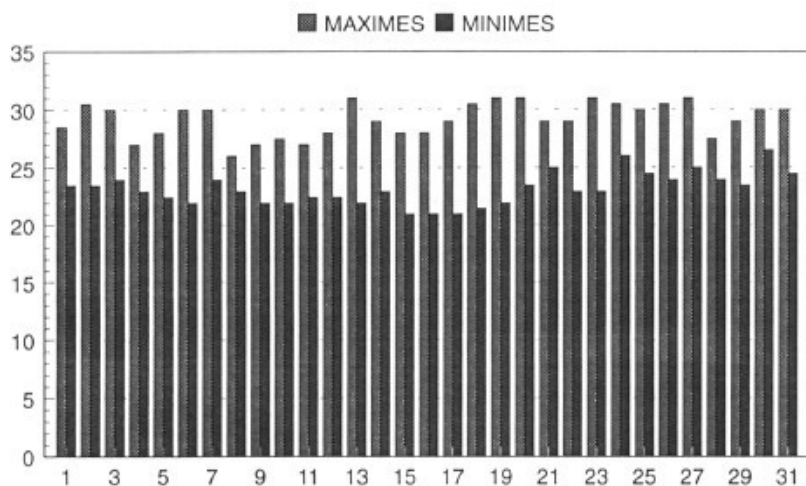
El temps

JULIOL

PLUVIOMETRIA

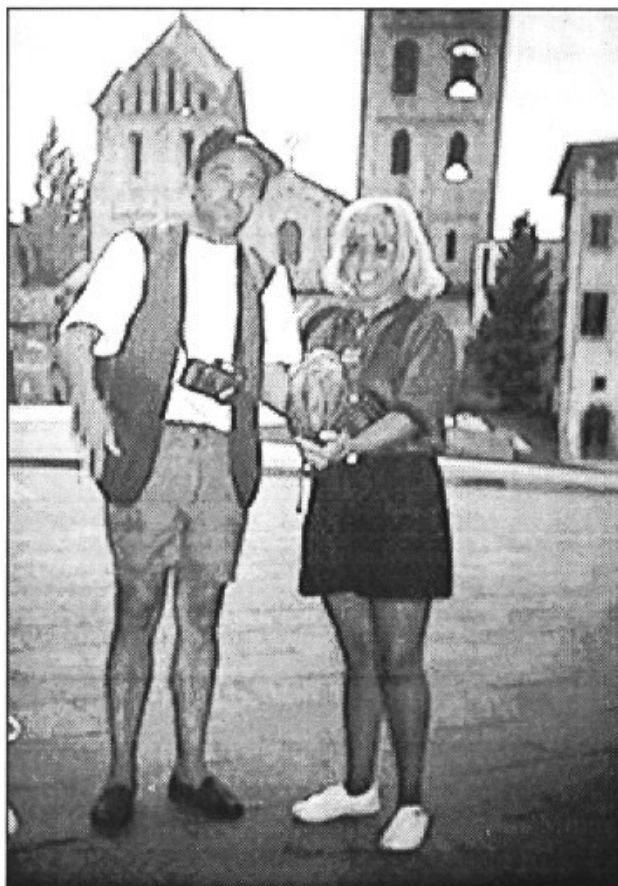
TOTAL: 0 LITRES

Temperatura Màxima
31 °C (Dies 13, 20 i 27)
Temperatura Mínima
21 °C (Dia 16)
Temperatura Mitjana
26'3 °C
Mitjana Màximes
29'2 °C
Mitjana Mínimes
23'4 °C

De Viatge, amb *Viatges Martel*

Viatges Martel sortejarà un viatge per a dues persones, entre totes les fotografies recents de viatges publicades a Fent Carrerany al llarg del 1997.

10.- Aquestes dues imatges foren preses per Magí Ferriol, el passat dia 21 de juliol a la Ciutat Gironina de Ripoll. En elles hi podeu veure el seu amic Pau González, les cames del seu fill Jaume Marc devora na Dolors del Barça. Amb aquest nom ens va dir que tothom la coneixia. En les mans d'en Pau, un meló del Barça que fou excel·lent.

Passant l'estona:seguint les potades de Fra Juníper Serra a Califòrnia.

Realment encara avui en dia anar fins a Califòrnia és una passa ben llarga; quan un arriba a la costa atlàntica dels USA, ja sigui a Miami o New York, com a destinació més freqüent, estam a la meitat del camí, encara s'ha de travessar tot Nordamèrica de costa a costa, com el títol d'aquella pel·lícula de quan era una mica més jove i que es deia: "The coast to the coast", i que els traductors d'aquell temps li varen posar el nom de: "Tú en Boston y yo en Califòrnia"; encara Déu n'hi do.

Aquesta llarga travessa ja de per si cansada, es va veure molt més allargada perquè aquells dies em va coincidir amb la vaga dels controladors aeris espanyols, la qual cosa va fer que partís una hora més tard de Barcelona, sortíssim tres hores més tard de Madrid després d'estar una hora dins l'avió aturat dins la pista i sense poder-nos moure i amb una calor sufocant; tots aquests retards feren que perdés l'avió de New York per anar a San Diego i per tant no vaig poder sortir fins el dia següent; me vaig passar quasi 24 hores fent el badoc per dins l'immens aeroport de Newark, de New York, i sense poder sortir del aeroport perquè tenia destinació final a San Diego i per tant no havia passat la Duana ni control de passaports i no podia moure'm d'allà. Vos ben assegurat que no hi ha cosa més absurda, avorrida, de sensació temps perdut, que anar hores i hores amunt i avall pels aeroports, siguin d'allà on siguin. Venga beure ara una coca-cola, menjar porqueries envasades al buit, caminar una i una altra vegada pels distints passadissos, sense anar enlloc ni venir d'enlloc, baixar escales mecàniques i pujar escales mecàniques i finalment pujar-les i baixar-les a peu per canviar de ritme, mirar com pugen i com baixen els avions de totes les

companyies, de tots els països, de tots els colors, amb hèlix, amb dos reactors, amb tres reactors amb quatre reactors... fins i tot baixar i pujar un Concorde, que és tot un espectacle, possiblement l'únic moment que no fou igual als anteriors de totes aquelles hores; és a dir com si d'un joc infantil es tractàs, endevinar la procedència, el destí i els colors de la bandera del país de la companyia.

Però el pitjor de tot no és això, el pitjor de tot és no poder dormir, o millor dit, haver de dormir amb la mateixa roba, suat i estones amb fred, dins les incòmodes butaques, que amb una de sola no hi caps i amb dues no és gens còmode, arribes a tenir tot el cos suat i enganxós: amb una paraula, aquestes són les comoditats de la vida moderna. I ara ens morim de rialles quan algú conta que anava de Maria a Ciutat amb un carro i no arribava mai, o anar de Maria a Sineu amb el correu d'En Xeremia, aquell Chevrolet PM: 347, allò era el cel comparat amb alguns viatges aeris per la civilització de l'excel·lència tecnològica.

Al dia següent partírem cap a San Diego; aquesta ciutat fou creada com una missió el 1769 per Fra Junípero Serra, i li posà el nom de Misión de San Diego de Alcalà. Aquesta ciutat llindant amb la frontera mexicana, amb la ciutat de Tijuana al costat, és de forta influència mexicana, o millor dit, hispana. És un territori que ha estat successivament hispà, mexicà, i nord-americà al llarg dels segles i aquesta influència no es pot esvair, encara que no en queda gaire cosa d'espanyol, en no ésser els noms de lloc que s'han respectat totalment.

Però malgrat això, els mateixos hispanos de Califòrnia són

L'autor de l'article acarant una foca californiana

els que més reneguen de llur identitat, s'avergonyeixen i no volen parlar en espanyol; per això, ha estat possible que s'hagi fet i guanyat el recent referèndum, se celebrava aquells mateixos dies, sobre el: *inglish only* (anglès únicament), a l'estat de Califòrnia. Aquesta vergonya intel·lectual, contrària a tota teoria científica, i a la vegada repressora, dels ianquis californians amb l'ajut dels hispanos, que són molts milers, ha permès aquest fet; i això perquè no pensem que únicament aquí tenim energúmens com el sen Alejo Vidal-Q; es veu que exemplars eixelebrats i que pixen fora de test n'hi ha per tot.

A Califòrnia hi ha dues zones molt diferenciades: el nord i el sud (com per tot). El nord de gran empenta econòmica, terra molt productiva, aigua abundant i ciutats que tantes i tantes vegades hem vist al cinema. San Francisco i Los Angeles, paradigma de ciutats menys americanes, alegres i vivencials, però no ens enganyem, la sociologia és totalment americana: Hollywood, Beverly-Hills, arrels del moviment Gai, lluita anti-Sida, són elements típics que defineixen una ciutat concreta. En canvi el Sud, San Diego és el típic sud, és una ciutat típicament americana amb restes d'influència hispana; tan sols el Downtown conserva alguna identitat arquitectònica hispana, però tota la resta ha desaparegut. És una terra molt erma, desert alt, no hi ha arbres alts silvestres, únicament els que l'home ha sembrat i es troben a les zones que ell habita, la resta és matoll baix i la terra és arenosa, molt poc productiva.

Un espectacle deliciós és contemplar l'oceà Pacífic, que de pacífic no en té res; aigües molt fredes, ones constants i normalment enormes, on la pràctica del surf és un espectacle diari; on es poden veure foques que prenen el sol els dies que fa bo, l'aigua és molt freda, sobre les roques o a vegades tota una família a l'arena de la platja, panxa enlaire fent vida contemplativa. Les postes de sol són precioses, d'unes tonalitats que amb la profunditat, conformen un escenari multicolor, difuminat i anímicament et donen pau.

Diuen els americans que Califòrnia té un clima mediterrani, bé, més val no entrar en detalls, és cert que no té res a veure amb el clima de Boston, de tota la zona de Massachusetts, o en general de la costa atlàntica, però de mediterrani... Si fora un clima mediterrani, la gent sortiria de les cases, faria vida al carrer i a partir de les 6-7 pm (horabaixa) sortiria a prendre la fresca, però a partir d'aquesta hora no hi ha una ànima pel carrer que vagi a peu, fins el punt que si el xerif t'hi troba has de justificar perquè vas a peu, ja que el normal és anar en cotxe.

Malgrat tot, es respira opulència per tot arreu, però és a base d'una productivitat salvatge, on el nivell de protecció social és quasi bé inexistent, just tot el contrari d'Europa.

La immensa majoria de la gent de San Diego treballa actualment en agències del govern, en bases militars. Quan vas per la carretera cap a la Jolla, passeu pel costat de la fàbrica de míssils "Patriot", aquells que es posaren de moda amb la guerra del Golf. És una zona de molt de turisme, i que va creixent, i sobretot, igual que a La Florida, s'instal·len els vells jubilats del país, per la bondat del clima (el que ells en diuen mediterrani).

La flota americana hi té actualment la base dels "marines", se'ls pot veure des de l'autopista fent pista americana; hi ha la base naval del pacífic, la més gran dels USA; hi ha tants i tants vaixells de guerra, portaavions i edificacions de color "plom", que espanta passar-hi a prop.

En el terreny de la diversió, el passa-temps, hi ha el famós parc aquàtic Sea World de San Diego, que és una gran atracció, on és singular el show de les balenes, Shamu, totes es diuen igual a tots el parcs aquàtics americans, allí es troba l'orca Ulisses, de Barcelona, tot esperant tornar algun dia a les noves instal·lacions.

En contrast amb tota aquesta opulència es troba la depriment, retardada, caciquil i desigual República de Mèxic. Anar fins a la ciutat fronterera de Tijuana és un exercici d'humilitat, de reconeixement de les desigualtats socials, de la injustícia humana, de la pobresa institucional, del desgavell administratiu, del caos civil i, el que és més terrible, del destí incert, difícil i imposat per part del veí del nord. Per aquesta frontera, tantes i tantes vegades vista al cinema en les pel·lícules que intenten reflectir el pas desesperat de la gent del sud, els hispanos, que volen anar a canviar el seu destí al nord, aquesta frontera deia, és constantment vigilada per centenars de policies amb tota classe d'armes i sistemes sofisticats de control, així com per helicòpters, avions i sistemes de detecció per infrarojos de calor, calor humà.

Una ciutat, un país, on la gent et vol fer creure que menjar fulles de figuera de moro, això sí, sense les pues, és un menjar deliciós, on la gent et vol vendre el que sia per una mossegada de pa, on els cotxes són els que tiren els americans per inservibles... una excursió recomanable per curar-se de la febre que a un li puja creient que tot va bé.

Ben segur que Fra Junípero Serra si aixequés el cap i veiés el que han fet de les "seves" terres, es moriria de pena, de ràbia i se'n tornaria cap a Petra per anar de genollons i en pregària fins a l'ermita de Bonany per resar pel desviament de les intencions originàries de quan ell ho va evangelitzar.

Antoni Gelabert Mas
Barcelona, juliol-98

ACAMPADA A SON PERDUT

El dia 3 d'Agost tots vàrem preparar les maletes per anar amb l'esplai d'acampada i passar-ho d'allò més bé.

*Qui va tenir l'idea del tema d'aquesta acampada?

-Tots els monitors.

*Quants de dies vàreu estar preparant l'acampada?

-Vàrem estar més o menys un mes bo.

*Vos ho vàreu passar bé a Son Perdut?

-Sí, moltíssim sobretot amb els nins i nines de l'acampada.

*Creis que els nins i nines s'ho varen passar bé?

-Nosaltres pensam que s'ho varen passar molt bé.

*Hi ha hagut bons ambients amb tots els nins?

-Sí, ha estat fantàstic.

*Què va agradar més?

-El que va agradar més de totes les coses que vàrem fer va ser la gimcana bruta.

*I la que va agradar menys?

-Anar d'excursió amb bicicleta.

Els nins i nines que varen anar d'acampada del 3 al 8 d'Agost amb l'esplai a SON PERDUT varen fer activitats com: titelles, tambors, pintar gorres, gorres de xinès, caretes, excursions, nedar, unes quantes gimcanes, tenyir mocadors...

Els monitors i monitores del grup d'esplai ES REBROT se mereixen una gran enhorabona per l'esforç

Fent paper reciclat

A la platja després d'una excursió
que han fet i el seu gran treball.

Gràcies a tots els monitors i monitores del grup l'esplai Es Rebrot.

Entrevista a n'Antonia Ferriol Vallespir monitora de cuina.

(La cuina es va fer al MENJADOR SOCIAL)

*Qui va tenir la idea d'aquest taller?

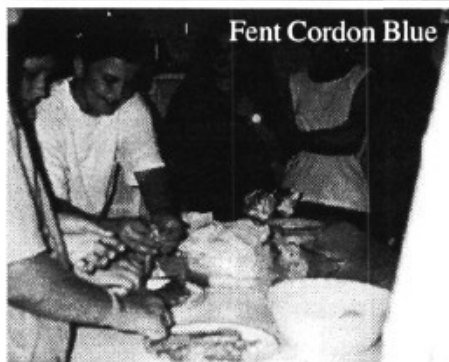
-Va sortir de les organitzadores de les jornades. I com que agrada molt, cada any es repeteix.

*Ets vas oferir com a monitora o et van demanar ajuda?

-Enguany en van demanar ajuda, però els altres anys em vaig oferir.

*T'agrada fer de monitora?

-No gaire. Perquè som molt tímida i me costa expressar-me

Fent Cordon Blue

davant la gent.

*Quin és el grup més truós?

-Els mitjans, perquè estan en una edat molt difícil i no pensen en fer cuina, sinó en altres coses.

*Te cansa fer de monitora de

cuina?

-No perquè m'encanta la cuina.

*Els plats que fas, ja els has fet abans?

-N'hi ha que sí i n'hi ha que no.

*Us ha duit molt de temps preparar les classes?

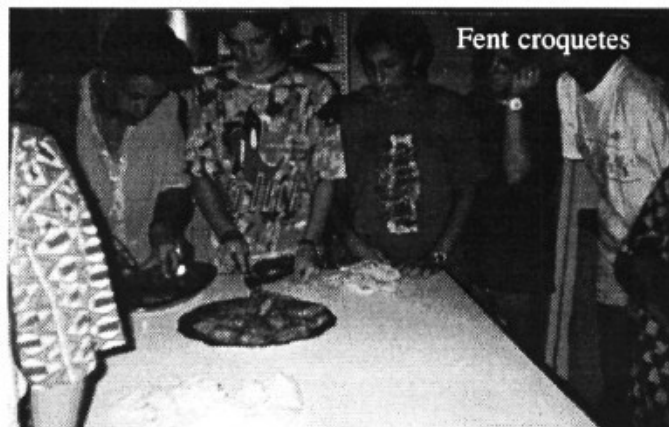
-Sí, duu un poc de feina preparar les receptes i les compres. M'ha duit 2 o 3 dies.

*Creus que ho han fet bé?

-Sí, molt bé. I també s'ho han passat bomba.

Gràcies Antònia. Adéu.

Els nins i nines que han pogut anar a cuina hauran après moltes coses i s'ho deuen haver passat molt bé.

Fent croquetes

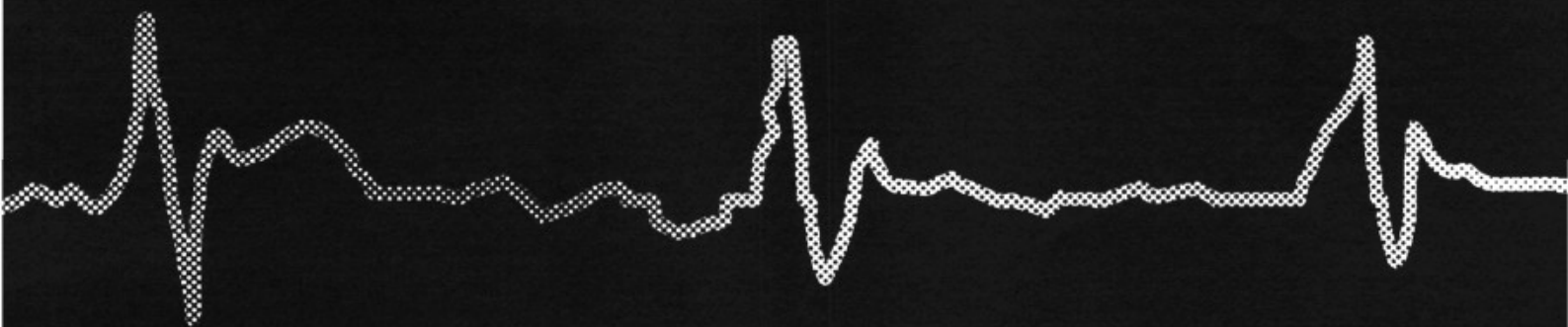
FRANCISCA M^o BERGAS
M^o DEL CARME PASTOR

NIVELL D'ACTIVITAT CEREBRAL

JUGANT AMB VIDEOJOC

LLEGINT

Mantén el cervell en forma.

Llegeix

GOVERN BALEAR

INTERCANVI CULTURAL I ESPORTIU

La setmana del 12 al 19 de juliol, un grup de 56 nins i nines de Mallorca i Menorca, dels quals n'hi havia 7 de Maria, en Tòfol, en Pere, en Miquel, en Joan, na Joana Maria, na Margalida i na Tonina, participaren en un interessant intercanvi cultural i esportiu per la Cerdanya.

L'aventura començà el diumenge dia 12 quan partiren cap a Barcelona amb el vaixell ràpid. Una vegada al port de Barcelona pujaren a l'autocar. Després de tres hores de camí arribaren a l'hotel que els havia d'allotjar els propers set dies. L'hotel Supermolina es troba situat enmig d'un paratge idíl·lic, ja que està envoltat de muntanyes plenes d'avets i pins negres, esquiroles i pistes d'esquí, que durant l'estiu presenten un color verd esplèndid.

Allà es trobaren amb un altre grup d'al·lots que participaven al camp de futbol i també a cinc monitors més que els esperaven entre els quals m'hi trobava jo (ja ho diuen: vagis on vagis sempre et topes amb gent de Maria). Una vegada fetes les presentacions i explicar el funcionament de les activitats anàrem a sopar i acte seguit ens instal·làrem.

El dia següent es dedicà a investigar part de la zona del voltant. Creuàrem la frontera i ens endinsàrem dins França. Visitàrem Font Romeu, Mont Louis, ... on podíem parlar el català ja que anys enrere aquests pobles formaren part de Catalunya. El vespre tots anàrem a ballar a la discoteca.

El tercer dia, al matí, ens posàrem els calçons llargs i anàrem a colcar a cavall. Va ser molt divertit i fou una de les activitats predilectes d'en Joan i d'en Miquel. A la tarda va ploure i canviàrem la tirolina per una visita a Puigcerdà i Llívia, que és un poblet de l'Estat Espanyol que es troba dins territori francès. El vespre férem jocs.

El dimecres anàrem d'excursió. Pujàrem als llacs del Malniu, situats a 2.913 m. Mentre caminàvem vàrem veure cavalls i vaques que estaven a l'oure i pasturaven per les muntanyes. També havíem d'anar alerta a aficar els peus dins uns formiguers enormes. A dalt gaudírem de la refrescant imatge dels llacs i s'ha de dir que en aquest grup ningú va caure dins l'aigua. L'horabaixa ens dividírem en dos grups, un anà a jugar a futbol i l'altre practicà l'escalada. Al vespre desafiàrem al karaoke.

El dijous al matí també realitzàrem visites als pobles de la zona i al capvespre anàrem a patinar damunt gel. Els nins dominaven aquesta activitat i pareixia que l'única que pegava pel terra era jo. El vespre intentàrem afinar punteria practicant el tir amb arc.

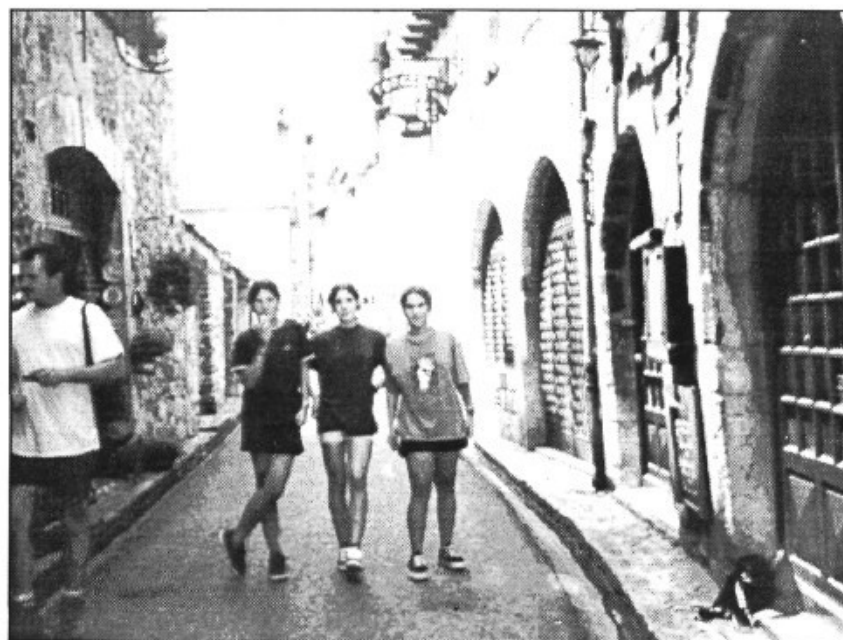
El divendres férem una visita a Andorra entrant per la frontera catalana i sortint per la francesa, fent un recorregut per les pistes d'esquí d'aquest país. Després, quan arribàrem a l'hotel tornàrem fer els dos grups per jugar a futbol i fer escalada. Cal destacar que na Tonina i na Joana Maria eren unes defenses boníssimes i na Margalida pegava uns xuts que feien por. En Pere, que anava amb el meu equip, tenia un domini de la pilota espectacular. El vespre férem jocs.

El dissabte practicàrem rafting i tirolina, en Tòfol es va fer el rei de les activitats i a més sempre aconseguia animar els monitors, i el vespre férem la festa de fi d'intercanvi: els repartírem les camisetes i els diplomes.

El diumenge sols pujàrem en telecadira i després de dinar començà l'operació retorn.

Només em queda dir que disfrutàrem amb activitats noves i ens divertírem dins un marc de convivència perfecta.

Esperança Bergas.

TALLER DE TAI-TXI

Un dels tallers de les VIIIenes Jornades Culturals i Esportives va esser el taller de tai-txi. Aquest taller tenia una durada de 3 dies: 3, 5 i 7 d'agost, però es va allargar fins a final d'agost per la gran participació i petició dels alumnes. Possiblement durant l'hivern continuarà.

Les classes començaren amb la presentació de la professora, n'Assumpta, i dels alumnes. Ella ens explicà experiències personals que havia tingut amb el tai-txi i les arrels d'aquest tipus de relaxació. Hi assistiren unes 15 persones. El primer dia ho férem al pati de Ca'n Gaspar, però els següents ho férem a la plaça de l'església, cosa que feu que tota la gent que passava es quedàs bocabadada. Per tal de conèixer un poc més n'Assumpta, li férem unes preguntes:

Pr.-On va néixer?

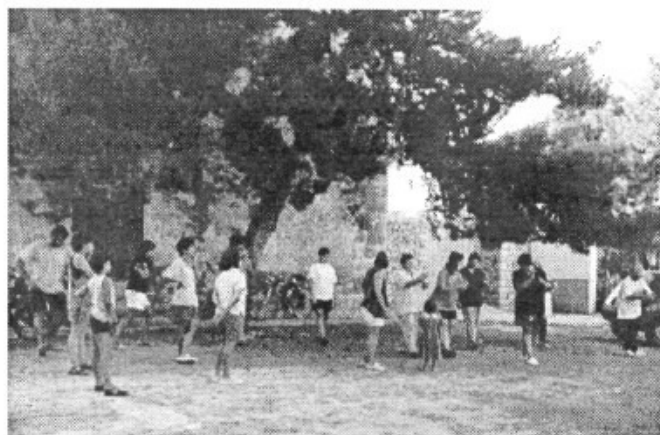
-A Barcelona.

Pr.-A més de donar classes de tai-txi, es dedica a fer altres coses? Quines?

-A l'hivern faig educació d'adults i a l'estiu feim escoles d'estiu. Amb adults organitzam cursos de gent que vol anar a classe i oferim els cursos que ens demanen. També don classes de macramé.

Pr.-D'on procedeix el tai-txi?

-El tai-txi procedeix de la Xina, fa molts d'anys que se practica i actualment encara es fa; és molt antic. A molts de països encara es practica i és una cosa molt viva, per a ells és com una cosa sagrada i tenen la necessitat de fer-ho un poquet cada dia. El practiquen a les places, a les barriades i als parcs. Tota la gent del barri que ho vol practicar, s'hi acostia i fa els moviments. Si ho fan, deu esser perquè els va bé, els agrada. Diuen que el tai-txi te fa anar més tranquil per la vida i a més

l'allarga. És una teràpia pel teu propi cos.

Pr.-Té propietats curatives?

-Sí, et fa estar més tranquil, aprendre a respirar més a poc a poc, estirar el cos per no estar bloquejat, t'ajuda a no sentir el dolor. També pot ajudar a deixar de fumar, ajuda a riure, a ser optimista i a més hi ha parelles que han deixat de tenir problemes.

Pr.-Al llarg de la seva vida, quin fet l'hi ha proposat dedicar-se al tai-txi?

-Estava torta i amb tres mesos el meu cos es va compondre. Si hagués anat a un metge m'hagués dit que me posàs plantilles o que m'operàs. Va venir un mestre xinès i li vàrem explicar el meu cas. Jo el practico perquè la gent ho tasti.

Pr.-Es pot fer amb música?

-Sí, però jo mai li he fet, a vegades ho he fet amb els ulls tancats, pot esser complicat perquè has de fer els moviments de memòria i et pots despistar.

N'Assumpta és una persona agradable i va accedir de gust a la nostra petita entrevista.

Joana Maria Frau i Eulàlia F. Ferriol.

EXCURSIÓ A LA VICTÒRIA

El dia 25 de juliol tots ens vàrem llevar ben prest per anar d'excursió amb els monitors de l'esplai «Es Rebrot».

Ens vàrem veure a les 9:30 a la Plaça de's Pou però vàrem partir a les 10:00h amb els monitors i els seus respectius cotxes.

El primer que vàrem fer quan vàrem arribar va esser berenar i després tots plegats, ens vàrem posar en marxa per pujar a La Talaia, a la qual tots ens vàrem cansar molt perquè un monitor es va equivocar de camí i vàrem anar per un camí més llarg de cabra. Però finalment vàrem pujar a la caseta de dalt de la Talaia on vàrem dinar.

Devers les 16:00h tots vàrem baixar a la platja a refrescar-nos. Al cap d'una estona vàrem anar al campament de La Victòria per fer tir amb arc amb un monitor(Xema) del campament que ens va ensenyar la iniciació a aquest esport.

Més tard vàrem disfrutar fent piragüisme a la platja, però aquesta activitat alguns ja l'havíem experimentat abans a un campament.

Finalment tots ens vàrem fer una fotografia i vàrem partir cap a Maria.

Entrevista monitors:

-Per què els al·lots d'aquesta edat (12-15) i no d'una altra?

-Perquè les activitats són les més adequades per aquesta edat.

-Per què les activitats són tir amb arc i piragüisme i no altres?

-Perquè d'aquest campament eren les més atractives i ens agradaven més a nosaltres.

-Per què la Talaia?

-Per recordar vells temps i perquè abans ja hi havíem anat.

-Quina experiència heu tingut?

-Molt positiva perquè hi ha hagut molta comunicació i molt bon rotllo.

-Què es el que més vos ha agradat?

-Tir amb arc perquè és una experiència nova per a tots.

-Què és el que menys?

-Doncs, ens equivocàrem de camí i teníem poca aigua i molta calor.

Catalina Aina Salvà
Catalina Laura Font

BALL DE BOT A LES JORNADES CULTURALS

El grup de ball de bot «So de Castanyetes» també hem participat en el desenvolupament de les Vuitenes Jornades Culturals i Esportives que ha organitzat l'Ajuntament de Maria de la Salut.

Ha estat, aquest, el primer any en què els participants han pogut prendre part a l'aprenentatge del ball de bot com una activitat més de les jornades, ja que anys anteriors, únicament havíem organitzat una ballada popular a la Plaça des Pou.

La nostra activitat s'ha duit a terme els dilluns de les 21'00 hores a les 22'00 hores, a l'Escola de Baix i anava adreçada a totes les edats.

La participació ha estat notable, ja que hem comptat amb unes cinquanta perones inscrites, de totes les edats com també de tots els nivells, per la qual cosa ens vàrem organitzar en quatre grups diferents, per tal d'adequar la gent al seu nivell.

Un primer grup estava format pels més petits. Amb aquests intentàrem iniciar un parell de punts de bolero.

Llavors hi havia un grup d'adults que també començaren fent punts de bolero.

Hi havia un tercer grup de persones que practicaren més els punts de jota.

El darrer grup va estar compost per aquells que ja sabien ballar.

El que, bàsicament feren, fou ballar en rotllo un seguit de jotes i boleros.

Aquests dos mesos de juliol i agost hem pogut passar,

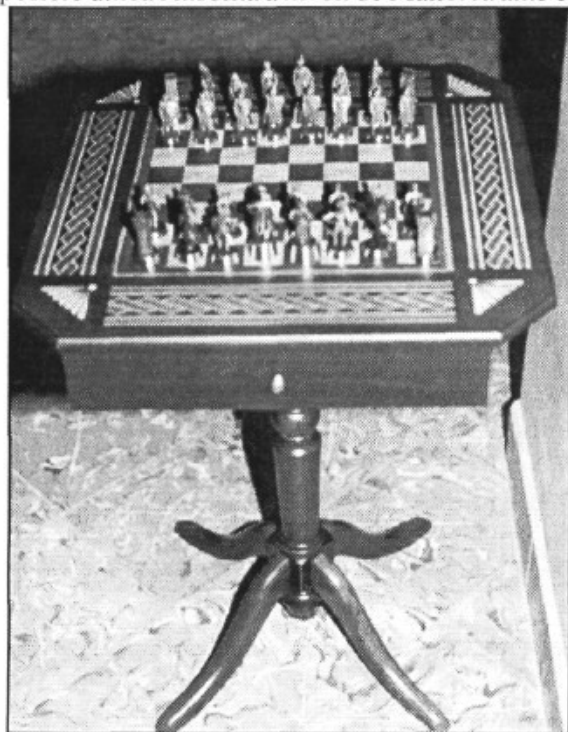
en companyia de tots els assistents, unes vetllades agradables; així com també assistir a alguna de les ballades a diferents pobles veïns, a més de la que va tenir lloc el passat dia 9 d'agost a la Plaça des Pou amb el grup de sonadors «Es Jone» de Sencelles», a la qual hi hagué nombrosa participació.

Des d'aquí volem donar les gràcies a tots els que han participat en aquesta activitat i convidar-los que segueixin ballant amb nosaltres.

GRUP DE BALL DE BOT
«SODE CASTANYETES»

Exposició : "Els móns dels Escacs"

Els escacs de Maria realitzaran per primera vegada una exposició única i insòlita a nivell de Mallorca amb el títol:

"Els móns dels Escacs", que s'inaugurarà el proper dissabte 5 de setembre a les 22,00 hores a l'Antic Tele-Club (Sa Plaça), dins el marc de les Festes de la Mare de Déu.

El tema de l'exposició és prou suggestiu per conèixer la història dels escacs a Mallorca i a la resta del món. Dita exposició és un recull de curiositats, anècdotes, segells, mata-segells, postals, fotografies d'època, pintures, escultures, trofeus, mostra de taulers, llibres i revistes, temes monogràfics (Artur Pomar, Bobby Fischer, Cinquè Centenari dels Escacs Moderns, Escacs i Computadores...), retalls de premsa, cartells, Els Escacs a Maria...

Una vegada més, Maria al llarg del mes de setembre serà el bressol dels escacs de Mallorca, no sols amb aquesta exposició sinó amb la realització del XVIII Torneig de semi-ràpides a celebrar el 26 de setembre dins el programa de "Sa Fira", que aquest any es desenvoluparà al llarg de tot dia a "Sa Plaça", i amb uns suculents premis (més de 100.000 pta. en metàl·lic). Esperant la presència d'un centenar d'escaquistes i si la pluja no nega els taulers, Maria s'enllestirà de Blanc i Negre tot el dia, de les 10 hores a les 20,00 hores.

Els coordinadors: Jeroni Bergas i Enric Pozo

CAMPUS DE BÀSQUET AMB EN JUAN DOMINGO DE LA CRUZ

Una de les activitats d'aquestes vuitenes jornades culturals i esportives ha estat el Campus de Bàsquet realitzat per en Juan Domingo de la Cruz. El Campus es va realitzar al Poliesportiu de Maria, i va durar 5 dies: 15,16,17,18 i 19 de juliol. El primer dia hi hagué la presentació dels professors i la divisió en dos grups, segons l'edat, i a les onze anàrem a berenar de galetes i suc de fruita, com també férem els propers dies. Els altres dies aprenguérem a fer botar la pilota, a fer passades i entrades a cistella. Per acabar el Campus vàrem fer una sèrie de tornejos com són: tirs lliures, tirs de 2 punts i partits de 3 contra 3, amb la conseqüent entrega de trofeus i medalles. Cada dia en acabar anàvem a la piscina a pegar un capfíco.

La classificació dels distints tornejos fou:

TIRS LLIURES

- 1r.- Miquel Rusca
- 2n.-Miquel Mas
- 3r.- Joana Maria Frau

TIRS DE 2 PUNTS

- 1r.-Joana Maria Frau
- 2n.-Miquel Rusca
- 3r.-Jaume Amengual

PARTIT DE 3 CONTRA 3

- 1r.-Els Donuts (Miquel, Antònia, Miquel)
- 2n.-Els Mallorquins (Miquel, Jaume, Joana Maria)
- 3r.-Els Roscos (Emili, Josep Joan Mateu)

L'altre grup estava dirigit per l'ajudant de Juan D. De la Cruz, que nomia Cuca. Els petits varen fer els mateixos tornejos.

Aprofitant la presència d'una figura de la talla de Juan D. De la Cruz li férem una petita entrevista.

Pr.-On va néixer?

-A Argentina.

Pr.-Està casat?

-Sí.

Pr.-Té fills?

-Sí, tenc dos fills, un de 4 anys i l'altre de 15.

Pr.-Els ha ensenyat a jugar a bàsquet?

-Sí, de fet el major juga en un dels meus equips.

Pr.-Perquè li deïni "El Lagarto"?

-Perquè m'agradava prendre el sol i un periodista amic meu, Lluís Canut, em va posar aquest nom.

Pr.-Sabem que ha jugat en el Barça, quines anècdotes ens pot contar?

-Tot són bons records, ja que allà vaig estar la meua època com a jugador d'èlit, a més hi vaig estar 13 anys. També vaig estar en contacte amb moltes figures que feren

la seva carrera al mateix temps que jo, per exemple: "Epi", Corbalan, Solozabal, Jiménez, etc.

Pr.-Quin títol li ha agradat més guanyar?

-La medalla de plata de les olimpíades, ja que vaig tenir l'oportunitat de jugar amb grans figures del bàsquet mundial. També amb el Barça he guanyat molts de títols, però n'hi ha un que és com una espinna: La Copa d'Europa. Pr.-Per què fa aquest Campus?

-Bé, jo entré habitualment al Poliesportiu de Son Moix, i he fet alguns cursets a Calvià. Allà va ser on vaig entrar en contacte amb el vostre conseller d'esports per venir aquí. Aquests campus serveixen per iniciar els nins en aquest esport i perquè sàpiguen que hi ha una alternativa al futbol. Està dirigit a nins petits, ja que tenen major capacitat d'assimilació.

Pr.-Que li pareix la preparació dels nins de Maria?

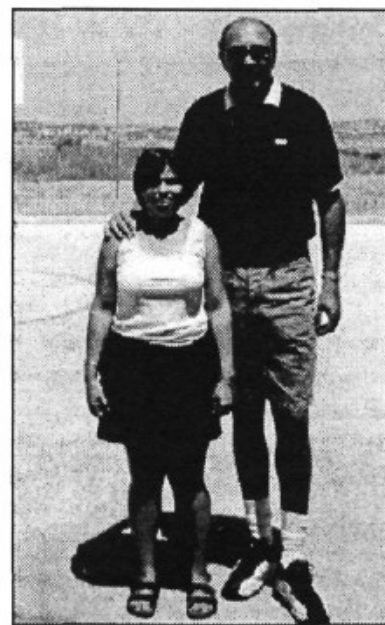
-N'hi ha que en saben però n'hi ha que estan verds. Segons la resposta s'està pensant en tornar una altra vegada.

Pr.-L'hi ha agradat el poble?

-Sí, hi havia estat de passada ja que havia anat a Santa Margalida. És un poble molt tranquil, ja m'agradaria viure així.

És un home molt simpàtic i va accedir complagut a contestar les nostres preguntes.

Joana Maria Frau i Eulàlia F. Ferriol.

CARRERANY ESPORTIU

EXCURSIONS D'ESTIU DEL CLUB
CICLISTA DE MARIA DE LA SALUT

Des de fa uns quants anys un grupet del Club Ciclista aprofita els dissabtes de l'estiu per recórrer i conèixer nous indrets d'aquesta Mallorca tan estimada.

Tres recorreguts distints hem fet aquest mes d'agost passat, molt distints i molt interessants.

A les fotografies podeu veure les cares de satisfacció d'haver arribat, després de no pocs sofriments damunt la bicicleta.

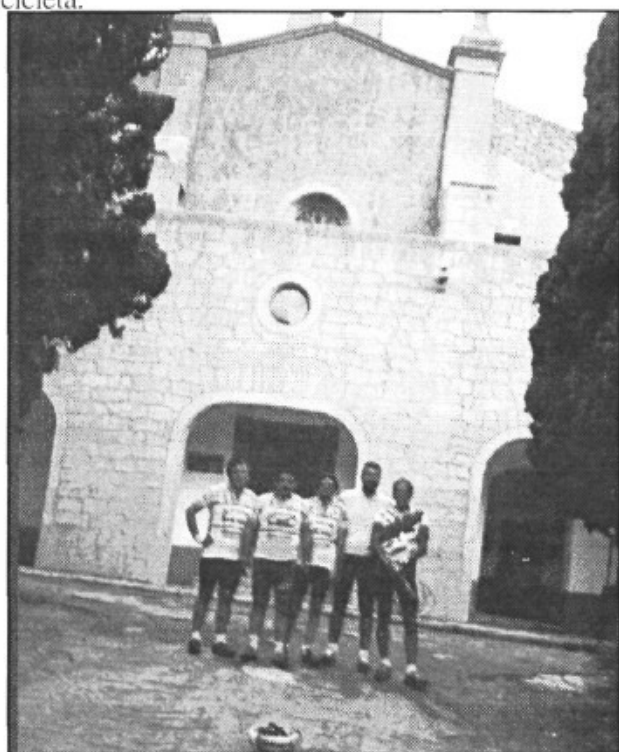

Al mirador del Colomer, camí de Formentor

les bicicletes i enfilàrem cap a Maria. Aquest dia férem quasi 90 kilòmetres. Hi anàrem en Joan Mas, Miquel Morey, Miquel Perelló, Guillem Carbonell i Pep Ferriol.

SEGON ITINERARI

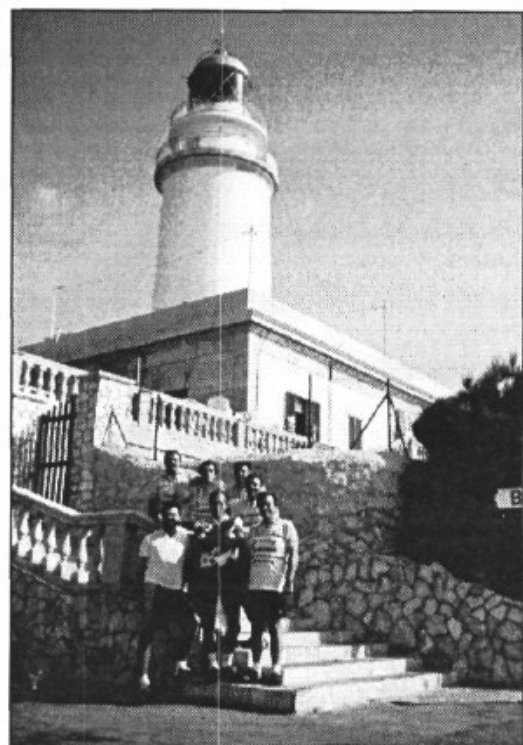
El dia vuit d'agost visitàrem l'Ermita de Sant Salvador. Com la majoria de dies d'aquest estiu, va fer calor, però així i tot, enfilàrem cap a Felanitx de bon matí i pujàrem a l'Ermita de Sant Salvador. Després d'un breu recorregut per l'Ermita, poguérem comprovar la reforma que han fet, ja que l'any passat quan hi pujàrem estava en obres.

Els ciclistes davant l'ermita de Betlem

PRIMER ITINERARI

Va ésser el dia 1 d'agost, pujàrem a l'Ermita de Betlem. Fou un dia esplendorós i de molta lluminositat. La sensació quan un arriba a l'ermita és d'estar a un altre món, una pau, un silenci, un ... que avui en dia ens fa falta. Trobàrem un ermità, amb una bona, llarga i blanca barba que ens demanà d'on veníem. Nosaltres li diguérem que procedíem de Maria de la Salut i ens va dir que mai hi havia estat, però que recordava molt el rector don Miquel Estades, ja que a vegades hi anava a passar-hi alguna setmana de descans. Després de parlar un poc amb l'ermità i haver recuperat forces, tornàrem agafar

*Al far de
Formentor*

Els ciclistes que hi pujaren foren: Joan Mas, Miquel Perelló, Guillem Carbonell, Josep Sabater i Miquel Morey.

TERCER ITINERARI

Com l'any passat repetírem el Far de Formentor, el dia 15 d'agost. Aquesta excursió la començarem a Pollença i així i tot varen esser 53 quilòmetres. Una excursió molt interessant, uns paratges excepcionals, unes vistes a Cala Sant Vicenç que encara està totalment verge perquè encara no hi han arribat les excavadores ni els alemanys. L'arribada al far fou tranquil·la perquè els turistes encara no hi havien arribat i no hi havia autocars ni cotxes de lloguer. D'allà dalt poguérem allargar la vista molt i molt lluny. No és estrany que Costa i Llobera s'inspiràs per aquells indrets.

Hi anàrem Guillem Carbonell, Joan Mas, Miquel Morey, Pep Payeras, Miquel Perelló, Miquel Salom i Pep Ferriol.

QUART ITINERARI

Fou dia 22 d'agost. Una clàssica de cada any. Anàrem a Lluc per la banda de Pollença. L'itinerari triat va esser: Maria- Muro-Sa Pobla- Pollença-Puig Tomir- Coll de Sa Bataia (benzinera de Lluc)-Selva-Inca-Llubí-Maria.

L'excursió va esser molt llarga i molt dura, sobretot pel qui escriví aquestes ratlles. Altres 88 quilòmetres a sumar a les sortides d'estiu. Ens aturàrem a fer un refresc

Arribada a Formentor

al bar de la benzinera del Coll de Sa Bataia i ens topàrem amb un home de Petra, que també va arribar amb bicicleta i ens contà que fa uns anys va pujar totes les muntanyes del Tour de França, i tenia 60 anys el bergantí!

Hi anàrem Pep Sabater, Miquel Morey, Joan Mas, Miquel Perelló, Guillem Carbonell i Pep Ferriol.

Així i tot, els diumenges, també feim la sortideta habitual i no hi manca el bon costum d'un bon berenar.

Bones festes de la Mare de Déu.

Pep Ferriol, agost '98.

Fent un descans al Coll de Sa Bataia

FESTES DE LA MARE DE DÉU

Dijous, 3 de setembre

17,00 h: Cloenda del curset de natació.

Lloc: Poliesportiu.

Organitza: AMPA del C.P. A. Monjo.

Divendres, 4 de setembre.

19,00 h: Passacarrers amb els xeremiers "SA COLLA".

20,00 h: Inauguració de l'exposició de pintura de Jordi Miralles

Lloc: Capella Fonda.

22,00 h: Pregó de festes a càrrec de na Magdalena Jordà i Lliteres.

Lloc: Sa Plaça

23,00 h: Ball de saló.

Lloc: Sa Plaça.

Dissabte, 5 de Setembre.

11,00 h: Trial-Sin

Lloc: Poliesportiu.

Organitza: Motor Club Cop de Gas.

12,30 h: Pal ensabonat.

Lloc: Sa Plaça.

15,00 h: Escacs Popular i VII Torneig Social Blitz.

Lloc: Sa Plaça.

Organitza: Club d'Escacs.

16,30 h: IX Torneig Infantil d'Escacs.

Lloc: Sa Plaça.

Organitza: Club d'Escacs.

18,00 h: XVI Concurs de Dibuix.

Lloc: Sa Plaça.

Organitza: Motor Club Cop de Gas.

19,00 h: Torneig Triangular Femení.

Seleccions de Maria, Santa Margalida i Es Barracar.

Lloc: Poliesportiu.

Organitza: Motor Club Cop de Gas.

Torneig de Futbol Masculí:

20,00 h.: Tercer i Quart llocs.

21,00 h.: Gran Final.

Lloc: Poliesportiu.

Organitza: Penya Madridista de Maria de la Salut.

22,30 h.: Inauguració de l'exposició "Els Mons dels Escacs".

Lloc: Antic Teleclub.

Organitza: Club d' Escacs..

23,30 h.: Cinema a la Fresca.

Projecció de "Titànic".

Lloc: Sa Plaça.

24,00 h.: Nit de Rock.

Lloc: Poliesportiu..

Diumenge, 6 de Setembre:

10,00 h.: Campionat de Mallorca de Tir de Fona.

Lloc: Poliesportiu.

10,00 h.: Tram d'Enduro.

Lloc: Es Puig i Poliesportiu.

Organitza: Motor Club Cop de Gas.

16,00 h.: Dues Hores d' Enduro.

Lloc: Es Puig i Poliesportiu.

Organitza: Motor Club Cop de Gas.

18,00 h.: Festa Infantil amb "Disbarat de Bauxa" i Play Back.

Lloc: Sa Plaça.

23,00 h.: Ball de Bot. Grups: So de Castanyetes de Maria de la Salut, Aromes des Puig d'en Marron i Es Jone, de Sencelles.

Lloc: Sa Plaça.

Dilluns, 7 de Setembre.

12,00 h.: Carreres de Joies: Tricicles, Rodetes etc.

Lloc: Sa Plaça.

Organitza: Motor Club Cop de Gas.

16,00 h.: Trial Sin.

Lloc: Poliesportiu.

Organitza: Motor Club Cop de Gas.

17,00 h.: Missa d'Homenatge als Nostres Majors.

Patrocina: Sa Nostra, Banca March i La Caixa.

23,00 h.: Berbena.

Orquestres: Puig i Cala Agulla.

Lloc: Sa Plaça.

Dimarts, 8 de Setembre.

11,00 h.: Ofici Solemne en honor de la Mare de Déu de la Salut.

Predicarà: Mn. Nadal Bernat Sales.

12,30 h.: Curses Populars i de Tricicles.

Lloc: Sa Plaça.

Organitza: Grup d'Esplai es Rebrot i Motor Club Cop de Gas.

17,00 h.: Gimcana de Tractors.

Lloc: Son Roig.

Organitza: Motor Club Cop de Gas.

23,00 h.: Berbena

Orquestres: Xalesta i Swing Quartet.

Actuació Especial del Grup Marienc "I i U".

Dimecres, 9 de Setembre.

22,00 h.: Nit de Teatre: "La Glorieta del Miracle", a càrrec del Taller de Teatre Passatemps.

Lloc: Sa plaça.